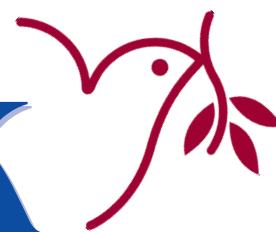

Békehírnök

2012. május 27-június 3.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CVI. ÉVF. 22-23. SZÁM

A Lélektől születés

Megváltónk a Lélek útját, mozgását a láthatatlan szélfúváshoz hasonlította, de annak zúgását hallhatónak mondta. Tehát a Lélek egyszerre titkos és tapasztalati létező! Senkitől és semmitől sem korlátozva, szabadon járkel. Olyan önálló létvaló, akit szolgálra felfogadni vagy kényszeríteni senki sem képes! Szolgája tehát senkinek sem lesz! Nem kísérthető, abszolút irányíthatatlan hatalom! Szóval nincsen fölötte álló „parancsnokság”.

A háromege Istennek harmadik, de nem harmadrendű személye! Az egy Isten háromszemélyű, de oszthatatlan, „rangsorolás” nélküli égi hatalmasság. Ezt az egységet felbontani, a megértés elképzelt megkönnyítésére analizálni nem lehet! Az isteni oszthatatlanságot az alaptörvényben az első ige helyezi a mindenkori ember szeme elé! Azonban ugyanez a törvény a világ terem-tőjének oszthatatlan uralmát is deklarálja.

Az elhatárolt két világ: a tapasztalati és az azon túli (a transzcendentális) egyformán működési tere. Sorompó vagy kijelölt átkelőhely előtte nincsen. A szabadságnak ezt a határ-talanságát a testbe zárt ember nem ismeri. Bár e földön a legszabadabban él és mozog. Azonban a tiltások özöne is körülveszi. Ugyanis nem kapott az ember mindenre felhatalmazást, amit szeretne vagy akarna megtenni. Ám ha a Lélek benne lakásra lel, az ő szabadságából mértékkel részesül!

(Folytatás a következő oldalon)

Lángoló csipkebokor

A Hóreb lábánál, egy kiszögellés mögött, védett pagony szélén kigyullad egy vadrózsabokor. Sárgás-vöröses lángnyelvek csapkodnak a magasba, ég a csipkebokor hosszan, kitartóan. A száraz ropogás ellenére egyetlen tüskés ágacska sem válik hamuvá. Izzik a megdöbbenő jelenség. Vélnéd, hogy a perzselő forróságot sugárzó „Nap-isten” szállt alá tüzes villám képében az erdő és a mező találkozásánál.

Épp arra jár Mózes, a pásztor, árnyas pihenőhely után kutatva. Mint ha ég dörögne, dübörgő hang hallat-

szik a tűz irányából: Mózes! Mózes! Ne gyere közelebb! Oldd le lábadról a sarut, mert megszentelt föld az, ahol állsz!

Csupán annyira képes a borzas hajú vándor-pásztor, hogy dadogva kinyögje: Itt vagyok... – A mennyei szózat folytatódik: Én vagyok atyáid Istene. Ábrahám, Izsák és Jákob Istene vagyok. Most azonban emberi eszközre is szükségem van. Elküldelek a fáraóhoz. Az lesz a feladatod, hogy vezesd ki népemet Egyiptomból.

(Folytatás a 159. oldalon)

Jöjj, Szentlélek! Gyűljanak
fények, mert sötétben félek!
Világosság áradjon szét általad!
Legyek élő vízzel telt patak!
Legyek gyümölcsöt termő fa,
mi nem szárad ki soha!

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: »Mit tegyünk, atyámfiai, férfiak?« Péter így válaszolt: »Térjete meg és keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.«” (ApCsel 2,37-38)

A HÉT GONDOLATA

A Szentlélek azóta is hatalmasan munkálkodik. Az evangéliummal szíven talál, megtérésre, új életre hív, és arra buzdít, hogy ezt megpecsételve engedelmességünk zsenge-jeként Jézus Krisztus nevére beme-ritkezzünk. (Győri Kornél)

A HÉT GYAKORLATA

Engedd, hogy Isten Lelke sűrűn szíven találjon!

A HÉT IMÁJA

Jöjj, égi szent láng, Szentlélek Isten,
Igédet éltesd szívünkben!
Hogy lelkiünk teljék meg veled,
Mert akkor lángol és szeret:
Jöjj, Vigasztaló, Szentlélek Isten!

Békehírnök-előfizetés

Legyen otthonában a Békehírnök! Fizessen elő a baptista szellemiség hetilapjára, a Békehírnökre! A megrendelés, illetve a befizetés határideje: 2012. június 4. Belföldi előfizetési díjak: csoportos előfizetésekor fél évre 4000 Ft; egyéni előfizetésekor fél évre 4200 Ft. Régi és új előfizetőinket kérjük, hogy a megrendelést és az előfizetési díjat juttassák el a gyülekezeti irat-terjesztőkön keresztül vagy a 11706016-22163851-es csekkszám-lára a kiadóhivatalba (1068 Budapest, Benczúr u. 31.)! Telefon: 352-9993/172 mellék. Legyen Ön is olvasója Magyarország legrégebbi egyházi hetilapjának!

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Június 24-én országos fúvószenekari találkozót** rendeznek a felsőpetényi Répás dombon. Az alkalomak 9.30 és 15 óra-
kor kezdődnek.

Az igei szolgálatot *Boros Dávid* kiskőrösi lelkipásztor végzi. Az étkezés önellátó módon történik. A találkozóra szeretettel várnak minden fúvószenészt és érdeklődőt a szervezők: a *Magyarországi Baptista Fúvószenei Egyesület*.

♦ **Június 30-án, szombaton új gyülekezetek konferenciáját tartják Bicskén.** Igei tanítások, közösségi programok mellett külön kreatív gyerekprogram is lesz. A konferencia vendégelőadója *Ron Anderson* (Anglia). További információ: www.gyulekezetek.hu. Ebédet lehet igényelni és részvételi szándékot jelezni *Koncz Beátánál*. bea@dunamisz.hu, 20-886-3652. Minden érdeklődőt szeretettel vár a Gyülekezetplántáló Bizottság!

♦ **Július 2-től július 14-ig** az Újpesti Baptista Imaházba szeretettel hívjuk az érdeklődőket a 2012. évi **nyári Egyházzenei Tanfolyamra**. Az idén folytatjuk az eddigi kórus-karvezetés, ének, harmónium, orgona, gitár és kamarazene tanszakokat, továbbá új tanszakként meghirdetjük az első hétre a fúvószenekari karvezetés-oktatást. A jelentkezéseket **június 10-ig** várjuk *Kovács István* címreire: 1162 Budapest, Timur u. 79., vagy istkov@freemail.hu, tel.: (06-1) 4090520 (este). Részletes információk és jelentkezési lapok a www.baptist.hu internetcímen a *Hírek* rovatban is megtalálhatók.

♦ **Július 9-én 18 órakor jótékonyági hangverseny lesz a József Utcai Baptista Imaházban** a Fóti Ökumenikus Általános Iskola és Gimnázium javára. Műsoron *Haydn*: F-dúr Missza Brevis, *Vivaldi*: Glória. Vezényelnek: *Embey-Isztin Gabriella* és *Oláh Gábor*.

♦ **Július 22., vasárnap délelőtt 10 és délután fél 3 órai kezdettel** a „Találkozás – emlék – kapcsolat – Isten jelenlétében!” mottó jegyében a **Tompáról elszármazottak találkozója**ra kerül sor az imaházban (Tompá, Újföld u. 35.). Jelentkezési határidő **június 15-ig** a taskovityne@gmail.com e-mail címen.

A Lélektől születés – folytatás a címloldalról

A legnagyobb hatóerő a Lélekkel felkent személyekben, a kiválasztottakban tűnt fel és villant meg. Ez mindig az emberi erőt, képességet meghaladó tettekben volt felismerhető. A gondolkodó és a maga korlátait ismerő ember ezt mindig megrettenve és ámuldozva szemlélte! Viszont a felkentek nem tekintették sajátjuknak ezt a magukra ruhaként felöltött és akaratuktól függetlenül kapott Erőt. Nem ők rendelkeztek a Lélek különös erejével, hanem a Lélek vitt véghez általuk nem mindennapi, nem közönséges teendőket. A Szentírás nem tud olyan esetekről, amikor a felkentek az emberi erővel is elvégezhető dolgokat, feladatokat a Lélek által végeztettek volna el! Rabszolgamunkára fogni nem lehetett, és nem is akarták a Lélek erejét ily módon munkába állítani! A Biblia például a hangszerek vagy a mindenféle réz- és vaseszközök készítését is emberi feltalálókhoz köti. De a legszentebb manuális munkák, mint például a védőfalak építése, a templom vagy a templomi felszerelések elkészítése is isteni tervek, de emberi kezek által végeztettek el! Az ének- és a zenekarok megszervezése és működtetése kifejlesztett, nemes emberi képességeik gyümölcseiként ékesítették az istentiszteleti szolgálatokat!

A Lélek „birtokosai” előre megjövendőlték, hogy Isten különös kegyelme folytán ez az Ajándék a jövőben tovább osztódik. Nemcsak a próféták, a szent életű királyok, vezérek kaphatják meg, hanem az ifjak és a szüzek is. Ők pedig makulátlan életükkel tesznek arról bizonyosságot, hogy részesültek ebben a kegyelemben. Különös figyelmet érdemel, látva, hogy a nők, asszonyok koránt sincsenek kizárva ebből az áldásból! Az Újtestamentum bőven szolgáltat bizonyítékot (most felsorolás nélkül) ennek igazolására. Azt sem hangsúlyozhatjuk eléggé, hogy a Lélek, természetének megfelelően, a szívbe költözik be. Tehát nem glóriás fejek, nem lebegő aranyszárnyak adják tudtul, hogy ki az, aki már elnyerte ezt a szent ajándékot. Nem is az öndicsérő beszédek, önreklámozó, teatrális mozdulatok gyűjtanak fényt az ilyenek körében. Leginkább a láthatatlanság, a szerénység, az alázat kelt „feltűnést”, hogy ilyenek még a mai világban is léteznek! Egy nőtanítványról, Tábitáról, csak halála után tudódott ki, hogy ő is egy ilyen lélek volt (ApCsel 9,36–43)! Mai híradásainkban sok az öndicsérő beszéd, sok a

reklám, a fénykép, de kevés a rólunk mások szájából származó érdektelen dicséret!

Már említettük, hogy a Lélek a szívbe költözik. Bennünk elrejtőzik, hogy őt magát ne lássa (de egyébként sem láthatja) senki. Nem ő ad hírt arról, hogy bennünk lakik, hanem mi adjuk jelét annak, hogy nálunk tartózkodik, él és működik, de ezt nem azzal a céllal, hogy nemességünket másokkal is láttassuk, bizonyosságát adjuk! Isten kijelentette, hogy dicsőségét másoknak nem adja, ezzel egyezően a Lélek sem lehet senki dicsőségének tárgya, bizonyítéka! Számosan elkövetik azt a hibát, hogy leuralják azokat, akik alázatosan élnek, mégpedig azzal, hogy magukat felmagasztalják Isten ajándékának fitogtatásával! Pedig a szent életnek ez nagyon is kétes bizonyítéka!

Érintkezni a Lélekkel belülről, a lelkünkben lehet. Érzelmi és értelmi világunkat áthatja, s ha engedjük, le is foglalja. Ez pedig az önátadás jele és jegye. Így adunk szabad kezét számunkra a vezetésre! Az irányt, az utat és a célt ő jelöli ki a számunkra. Ezzel együtt védelmünket, megtartásunkat is szavatolja. Ez a titkos segítség tapasztalati, és olyankor világosodik meg különösen előttünk, amikor dilemmák elé kerülünk, és nem látjuk, racionálisan nem tudjuk meghozni a jó, az üdvös döntést, mert nem észleljük a megoldást, a kibontakozást. Vagyis amikor nem lehet ráhibázni, véletlenül sem rátalálni a jó megoldásra! Nem az ügyesség, a gyakorlatosság nyújt segítséget, útmutatást a feltornyosuló bajok között. Egyszerűen a szemünk arra néz, a kezünk azt teszi, a lábunk pedig ezekkel összehangban odavisz, ahol minden gondunk egyszerre megoldódik. Olyan ez, mintha a hideg éjszakából virradat nélkül lépnénk a zeniten álló nap fénye alá, és azonnal éreznénk átölelő meleg sugarát!

Nagy Ferenc

Lángoló csipkebokor – folytatás a címloldalról

Ne kérdezd, hogyan és miképpen! Tedd, amit mondok! Én veled leszek. – Ha érdeklődnék az uralkodó, ki adott megbízást neked erre, csak annyit mondj, hogy az egyetlen Isten áll mögötted! Az örök létező, a Vagyok küldött. Amennyiben kibúvót keres és azt mondja, nem ismeri, sőt, nem ismeri el a Vagyok-Istent, majd én bemutatkozom neki. Menj! Beszélj Izrael véneivel is! Elhatároztam, hogy kihozlak benneteket a szolgaság házából. Beviszem népemet a tejjel és mézzel folyó Kánaánba. Indulj, tedd, amit mondtam! Én veled leszek!

Amióta ismerem ezt az ószövetségi történetet, mindig az a tanulság fogalmazódik meg a szívemben, hogy Mózes esete kiváló példa arra nézve, mit jelent átélni a Szentlélek vezetését. Mondhatná valaki, hogy de hiszen itt nem a Szentlélekről van szó, hanem az Atya-Istenről. Ha viszont belegondolunk, ezt is korrigálnunk kellene, mert itt nem az Atya-Isten, hanem a Vagyok-Isten a főszereplő. De – egyáltalán – lehet-e ezeket a személyiségi jelzőket, jellegeket ennyire különválasztani?!

Nem tudom, érdemes-e belemélyedni most a Szentháromság-tematikába, de ha Pál apostol „bátorkodott” párhuzamot vonni két különböző üdvtörténeti korszak között, és kijelenti, hogy „az a köszikla pedig a Krisztus volt”, aligha tehetünk különbséget az egyetlen Isten három létformája között. Mindenesetre amikor látom a csipkebokorból felcsapó lángnyelveket, nem tudok szabadulni a gyermekkoromban megtanult másik – újszövetségi igeverstől: „Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek széteszlottak, és szálltak mindegyikükre.” (ApCsel 2,3)

Mózes tehát hittel elfogadja, hogy a Vagyok-Istennel való személyes találkozással kezdődően őt ennek a hatalmas Istennek a Lelke fogja vezérelni egészen Kánaán határáig. Ennél biztonságosabb védelem nem létezik, mint az Atya-Fiú-Szentlélek Isten áttörhetetlen oltalma alatt élni, haladni, győzni, célba érni.

Pünkösdi napján a tanítványokat Isten Szentlelke apostolokká avatja, evangélistákká szenteli. Első hallásra lehetetlen követelménynek tűnhetett számukra a feltámadt Krisztus paran-

csának ez a részlete: „a föld végső határáig”. Amikor azonban kezdett megvalósulni a nagy „álom” („azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk”), vitte-sodorta őket a Lélek „szele” a négy égtáj felé, és politikai határoktól függetlenül terjedni, növekedni kezdett Isten országa. Előbb Európában, majd pedig minden kontinensen (ahogy ezt ma már szemlélhetjük).

Csupán néhány nap választ el bennünket a Reménység fesztiváltól. Felírtuk a neveket, ki többet, ki kevesebbet, akikért hónapok óta naponként imádkozunk. – Megérttem Mózes. Gyakran mondom én is: Ki vagyok én, kik vagyunk mi, hogy bárkit is kihozhatnánk a bűn rabszolgaságából!

Testvérem! Aki olvasod e sorokat, talán benned is fölmerülnek kételyek, aggályok, kifogások, magyarázatok. De ahogy Mózes mellé odarendelte az Úr Áront, a beszélőkésséggel, szóno ki képességgel megáldott „ige”-hirdetőt, hidd el, hogy úgy küldi most mihozzánk ugyanaz az Úr Franklin Grahamet, a kiváló „evangélistát”. Ha alárendeli magát Isten Szentlelkének, s ha mi is, imádkozók, hittel kérünk, semmit sem kételkedve, részesülni fogunk az aratók örömeiben!

A pünkösdi „háromezer” nem Péter aratása volt, hanem a Szentléleké, aki talált néhány tucat vagy pár száz

odaszánt életű keresztyént, akik elszegődtek munkásnak az ő aratásába. Amikor (buszokkal) érdeklődő barátokat, ismerősöket viszünk a Papp László stadionba, mi is ugyanezt tesszük. És ha lesznek megtérők, nem feledjük, hogy az nem a mi hozzáértésünk eredménye lesz, hanem a krisztusi kegyelem gyönyörű és áldott műve.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!” (Jn 3,16)

Gerzsenyi Sándor

Visszatért hálát adni

A tíz evangéliumi gyógyultra és az egy hálás betegre gondoltam, amikor megfogant bennem a bibliai jellemzés *Viczián János* testvéréről, aki visszatért hazájába, hogy felesége családi körében megköszönjön Istennek mindent: az életét, a boldogságát, keresztségét, betegségét, gyógyulását, roppant próbatételeit, minden nyereséget, veszteséget, és valamennyiért hálát adjon népes, baráti körben. Ez évben a 80-ik évében jár egyházunk egykori elnöke. Felesége, a dunaharaszti *Surányi* családba házassága révén, a sógornője, *Hajnal Józsefné* (*Surányi Mária*) és egy soltvadkerti nagynéni, *Gáspár Istvánné* (*Sautek Jolánka*) szintén ez évben érik el a jeles napot, a család ezért őket is nagy szeretettel köszöntötte. A hálás emlékezésen túl a legértékesebb kincse valamennyiüknek az, hogy az Úrban élnek.

2012. május 12-én, szombaton széles körű ökumenicitással örvendezett a különleges gyülekezet. A hazai baptista közösség egykori elnökét felekezeti központon vette körül, amint a kanadai szolgálata idején, a kórházi súlyos műtétje után magyar reformátusok szeretete ápolta. Itthon több evangéliumi közösséghez tartozó testvéri kör imádkozott érte és most vele. Két kisgyermek énekelt soha nem hallott angol és magyar énekeket. *Viczián Jánosné* köszöntötte meleg szavakkal nagynénjét. Három prédikátor idézett és fejtegetett igét, olvasott köszöntő zsolnárt, bibliai történetet magyarázva, alkalmazva versről versre. Kedves emlékeket idéztek föl. Előkerült néhány *Viczián-életrajz*, egy néhány éve kiadott könyv, és ott a helyszínen mind „megvették”. Komoly ára volt! Megígértették a „vevőkkel”, hogy el kell olvasniuk. Egyikük rögtön ki is nyitotta a kötetét, és már az ebéd előtt olvasni kezdte.

Viczián testvér körülbelül egy hónapig tervezett tartózkodása során öt szolgálatot vállalt: Dunaharaszttiban, Pesterzsébeten, Újpesten, Rákospalotán és Vácott.

E néhány sorban kívántam tájékoztatni olvasóinkat, akik tisztelik és szeretik *Viczián János* testvért.

Szebeni Olivér

A nyelvcsoda

Drága lélek, érdekel-e, hogy mit gondolnak családtagjaid a múlttól, jelenről, jövőről, rólad? S ha elmondják, van-e benned készség a meghallására?

Érted-e azokat, akikkel együtt alkotod a Krisztus-testet? Megértitek-e egymást? Érted-e gyülekezeted fiataljait és időseit? Van-e olyan közös nyelvek, ami elsegít a köztetek felmerülő kérdések, feszültségek, félreértések tisztázására, megválaszolására?

Érted-e a lelkipásztorodat, az igehirdetőt? Érted-e magát a hirdetőt? Érted-e az Istent?

Nem tudom, hogyan vitte végbe a csodát Isten Lelke pünkösdkor, amikor mindenki a maga nyelvén hallotta az apostolokat. De afelől semmi kétségem, hogy legalább akkora csoda,

- ha egy család tagjai egyetértésben élnek,

- ha egy gyülekezetben rácsodálkoznak a fiatalok az idősek szeretetére, az idősek a fiatalok segítőkészségére,

- ha a gyülekezeti tagok meglátják a lelkipásztorban, igehirdetőben az Isten szolgáját, akár minden dadogása (Mózes), ostromozása (Jeremiás), fiatalsága (Timóteus) ellenére is,

- ha az igehallgatók befogadják a hallott igét, és nem kritizálják, nem válogatnak benne.

Meggyőződéssel vallom, hogy ez Isten Lelke nélkül lehetetlen. Amint kitesszük magunkat a Lélekáradásnak, ámulatba ejtő dolgok történnek velünk: „Halljuk, amint a mi nyelvünkön beszélnek az Isten felséges dolgairól” (ApCsel 2,11), mert megértjük egymást, a másikat, az igét, az Istent!

Szommer Hajnalka

Budakeszi hír

Kiss Árpádné (Pető Anna) lelkipásztort gyülekezetünk visszahívta ügyintéző lelkipásztori szolgálatra 2012. április 1-től. Gyülekezetünk nagy örömmel köszöntötte férjével együtt, szolgálatukra Urunk gazdag áldását kívánva.

Budakeszi Baptista Gyülekezet

A Szentlélek kitöltetése ApCsel 2,1–13

A protestáns keresztyénség a vassárnapon kívül csak azokat az egyházi ünnepeket tartja meg, amelyek a Gyülekezet Urával, Jézus Krisztussal kapcsolatosak. Ez a mai ünnep mint ha kivételt képezne, hiszen amikor ennek a napnak az eseménye bekövetkezett, az Úr Jézus már nem is volt itt a földön. És mégis kapcsolatos ez az ünnep is Jézus Krisztussal, mert az az ígérete, amit búcsúzásakor tett tanítványainak, ezen a napon teljesedett be.

Érdemes még előljáróban megfigyelni azt, hogy ennek az ünnepnek a gyökérszámai is megtalálhatók az ószövetségi Szentírásban. Izrael népe is megtartotta ezt az ünnepet, elsősorban az ötvenedik nap emlékére. Ugyanis a pászkabarány megöletésének napjától, húsvétól pünkösdig 50 nap telt el. Ekkor emlékeztek meg arról a nagy eseményről, amikor a tizedik csapásként végigvonult az öldöklő angyal Egyiptom földjén, és minden elsőszülöttet megölt, de ahol az ajtófélfát meghintették a megölt bárány vérével, oda a bosszúálló angyal nem tért be.

De ez a nap volt Izraelben a zsenge ünnepe is. Ekkor vitték fel az első érett árpakévéket, és bemutatták hálaadással az Úrnak. Ezeken kívül visszaemlékezés volt ez az ünnep a Sínain kiadott törvényre is.

Bizonyos vonatkozásban a mi pünkösdi ünneplésünkben is felfedezhetők ezek a tényezők. Maga ennek az ünnepnek a neve, pünkösdi, a görög *pentekoszté* szóból származik, amely ötvenediket jelent. Mi is megemlékezhetünk arról, hogy a mi húsvéti Bárányunk, Jézus Krisztus megöletett, és amelyik szíven ott van az ő vérének pecsétje, ott az öldöklő angyalnak, a sátánnak semmi hatalma nincs. De ünnepelhetjük nagy hálaadással. Sőt a törvényre is gondolhatunk ezen a napon, mert meg van írva: „a törvény vége Krisztus minden hívőnek igazságára” (Róm 10,4). A pünkösdi, a Szentlélek kitöltetése tehát befejezése volt Krisztus engesztelő munkájának.

Most pedig nézzük meg ígénk alapján, hogy mi is történt az első pünkösdi napján! Az előző fejezetben olvassuk, hogy az Úr Jézus a mennybemenetel előtti percekben ismét megígéri tanítványainak: „vesztek erőt, minekutána a Szentlélek eljő reátok, és lesztek nékem tanúim...” Majd amikor szemük láttára Urunk felemeltetett a mennybe, ők visszamentek Je-

ruzsálembe, és mindnyájan egy szívvel-lélekkel foglalatatosak voltak az imádkozásban és a könyörgésben, így várták Uruk ígéretének a beteljesedését. Nem is csatlakoztak, mert beteltek mindnyájan Szentlélekkel.

Ebből világosan látjuk, hogy a Szentlélekkel való beteljesedésnek ma is egyik legfontosabb feltétele: az egy akarat és a hívők közös, buzgó imádsága. A széthúzás, a pártoskodás, az imádságban való megrestülés ma is a legfőbb akadálya a Szentlélek kiáradásának. Ahogy nem lehet fejlődés, előhaladás olyan családban, ahol mindenki mást akar, éppen úgy nem lehet áldás, lelki növekedés olyan gyülekezetben, amelyben hiányzik az egység. Hány gyülekezet ment már tönkre azért, mert hiányzott az egy akarat, az együtt imádkozás készsége. Sajnos egyik nagyon szomorú kórtünet, hogy sok hívő előtt az imaórák látogatása nem fontos. Hány olyan gyülekezeti tag van, akit még soha senki sem hallott imádkozni az imaórán. Sőt vannak gyülekezeti diakónusok, vének és prédikátorok is, akik csak akkor vesznek részt az imaórákon, és csak akkor imádkoznak, ha ők vezetik azt. Csodálkozunk-e azon, hogy nincs áldás, nincs előhaladás, nincs igazi elmélyült lelki élet gyülekezeteinkben? Vissza kell térnünk az első pünkösdi gyülekezet lelki szintjére, s egy akarat, egy szívvel-lélekkel együtt kell imádkoznunk, mert mi is csak így nyerhetjük meg a Szentlélek ajándékát.

Hogyan látták és hallották a Szentlélek kiáradását a szem- és fültanúk? Maga a Szentlélek láthatatlan, olyan, mint a szél, csak a zúgását halljuk, de magát a szelet nem látjuk. Erejét azonban érezzük, sőt hatásaiban látjuk is: kitört fákat, megrongált házakat, összekuszált gabonátlákat stb. Így vagyunk a Szentlélekkel is. Érezzük hatását, látjuk eredményeit, és élvezzük gyümölcseit. Pál apostol a Gal 5,22–23-ban így sorolja fel: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívettség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. A Szentlélek kitöltetésénél voltak olyan jelenségek, amelyeket hallani és látni is lehetett. Először is hallották, mint egy sebesen zúgó szélnek a zendülését. Azután látták a szétágazó tüzes nyelveket. Tudjuk, hogy a természet nagy háztartásában mind a két elem igen fontos szerepet tölt be. A szél megtisztítja a levegőt, beporzás által megtermékenyíti sokféle nö-

(Folytatás a következő oldalon)

Pünkösdi Lélek

Szárnyaljon bennem ének:
Legyek pünkösdi lélek.
A nemesben, a jóban
örömmel munkálkodjam.
S a célom itt a földön
az Isten felé törjön.
Mértéken túli mérték,
szépségen túli szépség:
a szeretet csodája
üssön át, mint a dárda
s hevítsen, lelkesítsen.
Éljek reményben s hitben,
s a fénylő igazságnak
igaz ösvényén járjak
s mindig ihletben égjek.
Jöjj el, jöjj el, Szentlélek!

Ölbey Irén

(Folytatás az előző oldalról)

vényszerűnk, s így biztosítja minden-napi kenyerünket. A tűz is tisztít, de ezen felül világít és melegít. A Szentlélek szele is megtisztítja egyéni és gyülekezeti életünk áporodott, álmosító levegőjét, sőt viharrá fokozódva ösztetöri életünk nagyon sok haszontalanságát, amihez addig olyan görcsösen ragaszkodtunk. A Szentlélek kitöltésének másik csodálatos jelensége volt a más nyelveken szólás is, amit a szem- és fülünk csodálkozva figyeltek meg. A nyelveken szólás problémája az első pünkösdi napjától a mai napig állandóan foglalkoztatta és foglalkoztatja a keresztyénséget. Hiszem és vallom, hogy Istennél nincs lehetetlenség. Ő ma is megteszi, ha arra szükség van, hogy adja a nyelvek ajándékát. Olvastam hiteles missziói történeteket, amelyek ezt bizonyítják. Sőt azt is tudom, hogy az első keresztyénségnek voltak periódusai, amikor egyesek eksztázisba estek és érthetetlen nyelven kezdtek beszélni. Különösen a négy pártra szakadt korinthusi gyülekezetben fordultak elő az ilyen esetek. Ezért mondta nekik Pál apostol komoly figyelmeztetésként: „inkább akarok öt szót szólani értelemmel,

hogy egyebeket is tanítsak, hogy nem mint tízezer szót nyelveken” (1Kor 14,19). Mégis az első pünkösdi nyelveken szóláshoz meg kell jegyezni, hogy zsidók voltak együtt Jeruzsálemben minden nép közül, melyek az ég alatt vannak. Tehát nem pártusok, médek stb., hanem azokból a tartományokból való zsidók. Természetesen voltak ott prozeliták is, akik csak felvették a zsidók vallását, de nem voltak született zsidók, tehát nem ismerhették a héber nyelvet. Tudni kell azonban azt is, hogy ebben az időben már a zsidók sem az óhéber, hanem az úgynevezett arámi nyelvet beszélték. Ez pedig egy nagyon elterjedt kereskedelmi nyelv volt, amelyet a prozeliták közül is sokan beszélhettek. Még egy érdekes kitétel van igénkben, ugyanis nem azon csodálkoztak, hogy a zsidók miképpen beszélnek latinul, görögül, médül stb., hanem az ejtette őket ámulatba, hogy ezek mind galileaiak, és mégis megértik őket. A Babel-torony építésénél zavarta össze az Úr az emberek nyelvét az ellene való lázadás miatt, most ez az átok megszűnt ott, ahol a hívők egy akarattal együtt imádkoztak, és megkapták a „más” nyelvet, hogy bizonyosságot tehessenek Isten nagyságos dolgairól.

Mindaz, ami az első pünkösdkor történt, csoda volt; a legnagyobb csoda éppen az volt, hogy annak a százhusz tagú gyülekezetnek minden egyes tagja betelt Szentlélekkel. Isten Lelke kezdettől fogva munkálkodott, ott volt már a teremtéskor is, ott lebegett a vizek felett. Ez által a Lélek által szóltak mindig Isten szent emberei, sőt az apostolokra az Úr Jézus mindjárt feltámadása után rájuk lehelt és azt mondta nekik: „Vegyetek Szentlelket!” De amíg eddig csak egyesek, kivételesek, próféták, patriarchák nyerték el, most megtelének mindnyájan Szentlélekkel. Ez volt az első pünkösdi nagy és csodálatos eredménye. Ez a Lélek tette a gyávákat bátrakká, a félrehúzódotkat bizonyágtevőkké, egyszóval más emberekké. Azok, akik ezt látták és hallották, csodálkoztak, de sajnos voltak, akik gúnyolódtak, mondván: „Édes bortól részegedtek meg.” Vajon nem így van ez ma is? Vannak, akiket szíven talál az ige, és a Szentlélek más emberekké formálja őket, de vannak ma is gúnyolódnók, kritizálók, akikről lepereg az ige és annak minden hatása, mint a falra szórt borsó. Ő, bár átadnánk magunkat egészen a Szentlélek birtoklásának, hogy átjárja a mi szívünket is Istenünk élő igéje!

Szabó László

(1951–1960 között egyházunk elnöke)

Imádság Szentlélekért

Zúgó szél, mennyei vihar,
jöjj a Lélek lángjaival!
Isteni erő van tenálad,
tégy vele most nagy, szép csodákat.
Erőddel a szíveken zúgj át,
és szellőztess ki minden zugát,
szellőztess ki országot, népet,
az egész nagy földkerekséget.
Söpörd el a bűnt, a gyanakvást
s tedd, hogy végre szeressük egymást.

Hiába pénz, ravaszság, fegyver,
csak nyomorult marad az ember.
Rajtunk hatalmat Te veletsz,
újja, tisztává Te tehetsz,
s bevetheted a szíveket
égi maggal, hogy szeretet,
igazság, szépség dús virága
illatozzon szét a világba.

A Föld ne gyilkos atombomba
dűlhére, de szent viharodra
rendüljön boldog félelemmel.
Te légy mennyei mentő fegyver,
földrengés, mely nem ront, de épít,
pusztítás, mely tisztít és szépít,
vihar, mely alkot, tűz mely éltet
embert, családot, földet, népet.

Hiába pénz, ravaszság, fegyver,
csak nyomorult marad az ember!
S milliók kérnek, mert belátják:
nem segít más, csak az imádság,
a könyörgés: ... Jöjj, szent vihar,
ég tisztító lángjaival,
söpörd el a bűnt, a gyanakvást,
add, hogy végre szeressük egymást,
s mint a táj, ha eláll a zápor,
ragyogjon föl a Föld orcája
a béke tiszta sugarától!

Bódás János

Fontos napok

♦ **1912. június 12.** 100 éve született Tuzsér községben Révész Sándor hűséges lelkipásztor.

♦ **1907. június 17.** 105 éve baptizálta Baranyay Mihály testvér, a későbbi teológiai igazgatót, id. Udvarnoki András testvér.

♦ **1912. június 22.** 100 éve született az erdélyi Újós községben Sípos János lelkipásztor. Balatonszemesen gyülekezet alapult szolgálata nyomán a misszióra igen nehéz időben.

Összeállította:
Szebeni Olivér

Beszámoló

Kárpátaljáról, 2012 első
néhány hónapjáról

Gáton a Roma Központ építése és a Reménység Gyülekezet szépen halad előre. Betettük az ajtókat, ablakokat, most a vakolás, majd a szelések következnek. A gyülekezetben több gyermekbemutató is volt, de megy a rendszeres ifjúsági munka is. A betegségek sokat gyötrik az embereket. A másfél éves kis *Román* leforrázta magát, életveszélyben volt, de az Úr könyörült rajta. Mások súlyos műtéten estek át. Két aszszony – *Olgi* és *Kati* – elmentek Csongorra, hogy az ottani lelkigondozói központban véglegesen búcsút mondjanak a cigarettának. A női körben a kötés és horgoláshoz egyre többen csatlakoznak, de egyre mélyebbre jutnak Isten ígéjének megismerésében, az imádságban és teherhordásban is. Legalább nyolcan készülnek a bemeztésükre. Ezek a testvérek mind egy-másfél éve fogadták el Jézus Krisztust. Egy új út: Mezőváriban evangelizáción szolgáltunk a gáti romákkal, mintegy húszan fogadták el az Úr Jézust Megváltóként.

Beregújfalun sajnos egy kicsit elakadt a romamisszió, bár az ottani új magyar gyülekezet és a gáti roma gyülekezet mindent megtett... Sajnos eladták a fejünk fölül a szépen felújított kis roma házat. Most más megoldást keresünk, talán venni kellene egyet. *Renáta* és *Ibolya* harminc gyerekkel is foglalkozott egy-egy alkalmon. Mindenkinek szívügye ez az új roma kezdeményezés, kérjük, imádkozzatok érte!

Kárpátalján – úgy általában – a Magyar Baptista Közösségben több minden történt. Nagyon örülünk annak, hogy az Erdélyi Baptista Szövetség elküldte pár hónapja *Kelemen Szabolcsot* és családját Ungvárra gyülekezetplántálásra. Idén is megtartottuk a TELEK soros alkalmat (Tiszántúli és Erdélyi Lelkik munkások Közössége – ahová most már mi is megyünk). Ennek során Kelemen Szabolcsot misszionáriusá avatták Szilágyballán. Az avatáson az erdélyi testvérek mellett kárpátaljaiak is részt vehettek – még az avatóbizottságban is. Ungvár mellett Szabolcsék Kisdobronyban is szolgálnak.

(Folytatás a következő oldalon)

A misszió az Missio Dei

Megismétlem, amit már egyszer leírtam. Egy tiszántúli faluban tettem több mint egy évtizede a József utcai gyülekezet egyik tagjának a rokonát. A temetés után odajött a falu egyik vezetője, és azt kérdezte tőlem, hogy hol vannak maguk, baptisták? Mert a faluban a jehovisták már itt vannak. Tehát nem lehetünk passzívok, és nem várhatjuk, hogy valaki más felkeresi a magyar falvakat. Ha mi nem tesszük, nem teszi senki. Ugyanakkor azt sem árt tudatosítanunk, hogy vajon mi jobban akarjuk az emberek megtérését, mint Isten? Újjá tudjuk-e szülni az embereket?

Az első századokban nem csupán az apostolok hirdették eredményesen Krisztus evangéliumát, hanem az egyszerű emberek is. Sőt akkora területet bejárni és annyi embert elérni képtelenek is lettek volna az Úr Jézus életének személyes tanúi. Annál is inkább, mert igen rövid idő alatt mártírokká váltak. De ott voltak a Júdeát megjárt római katonák, a kereskedők, és különféle mesteremberek, akiknek az életváltozása hitelessé tette bizonygátételüket. Ők érték el a legtöbb embert az evangéliummal.

Azt tudom, hogy amikor az élet meg a körülményeink bonyolulttá válnak, a legegyszerűbb isteni rendelkezéshez kell visszatérni: Isten iránti engedelmisségünk, Istenbe vetett erős és egyszerű hitünk, Isten és emberek iránt érzett szeretetünk, naponta elvégzett hűséges munkánk árfolyama megnő. Nem kell szuper emberekké válnunk ahhoz, hogy Isten fel tudjon használni minket országának építésére. Csak vegyük észre azokat az alkalmakat, amelyeket Isten elkészít nekünk! Ő építi általunk is az ő eljövendő és örök országát.

Vagy pedig létezik egy másik alternatíva. Sajnos nem lehetetlen ez sem. *Nietzsche* írta ezt még a ezer-nyolcszázad évek végén: „A keresztyénségnek vége Európában. Saját erkölcsi gyengesége pusztította el. Az, hogy nem tudott saját elveinek és erkölcsi elvárásainak megfelelni, képmutatóvá vált, mint a Jézus korabeli farizeusok. Amit valamikor a keresztyének azért tettek, hogy Istennek tetszenek, azt ma a pénzért és a hatalomért teszik. Ezért az emberek elfordultak tőlük. Amit viszont képviselt a keresztyénség, azt nem lehet semmivel pótolni.” Meg

lehet botránkozni ezen a kijelentésen, de hogy Európa elfordult a saját hitbeli és kulturális arculatától, az *Nietzsche* korában még profetikus jellegű előrejelzés volt, azóta sajnos kemény valósággá vált.

Ez a helyzet persze nem ment fel egyetlen élő hitű keresztyént vagy keresztyént sem az alól a parancs alól, hogy Isten országának evangéliumát terjeszteni kell. Akár hallgatnak rá, akár nem. Tudom, hogy attól sem szabad eltekinteni, hogy mindig volt (remélem, marad is) egy kicsiny nyáj, amelyik hű marad az Örökkévalóhoz. De ha Európa és az Egyesült Államok kegyessége el is bukna, ez nem jelenti Isten bukását.

Végül hadd álljon itt két huszadik századi katolikus gondolkodótól és egy református teológustól kölcsönvett néhány mondat! Az egyik francia, a másik magyar. *Maurice Blondel* szerint a hívő – aki elfogadja a természetes és a természetfölötti rend közötti harmóniát, vagyis Isten folyamatos munkáját a teremtett világban a teremtett világért és az emberért – és a hitetlen között – aki a materiális világon kívül semmiféle külső kritériumot nem fogad el – egyetlen közvetítő van: az ész. Mert tudnunk kell, hogy mi emberek a végtelenre vagyunk betájolva.

Pilinszky János ezt megtoldja azzal, hogy a legteljesebb alázattal kell viszonyulnunk saját hitünkhöz (mert ez csupán Isten kegyelme) és mások hitetlenségéhez, mert csak Isten lát a szívekbe be. Hívők és hitetlenek között a szeretet lehet az egyetlen méltó és igazságos magatartás. A szeretet minél erősebb, annál hatékonyabb, minél szelídebb annál vonzóbb. Az Úr Jézus szava ettől oly halk, győzelme ettől szelíd és türelmes. A kegyelem kiszolgáltattottjai vagyunk mi emberek egytől egyig valamennyien. S amit a kegyelemből láthatunk, az minket hívőket egyedül szeretetre kötelezhet. A többit bízzuk Istenre!

Pákozdy László Márton az ószövetségi nép küldetésével kapcsolatosan írja, hogy Izrael egész történelme, annak kibontakozása során azzal gyötrődött legjobb szellemeiben és legszentebb közösségeiben, hogy állandóan újra és újra értelmezze a régi szövetség Istentől indított szabaddító és törvényadó történetének alapigazságait az új és megváltozott körülmények közepette. Hogy ne szakadjon el a gyökerektől, ezek a

gyökerek ugyanis nem földi, immans eredetűek, hanem az őket megszólító és nekik önmagát kijelentő Istentől származnak. Ha elfeledik az ősokeket, elszakadnak Istentől is. Nem ők kezdeményezték a velük kötött szövetséget, hanem maga Isten. Az új helyzetben azonban hogyan érthető és élhető meg a régi igazság. Ez nekik is missziós kérdés volt. Mert nem csupán Izrael léte függött tőle, hanem küldetésük betöltése is. Ha ezt elvétik, más népeket is bajba sodornak.

Ez a kettős szorítás ma sem változott. Hűség Isten hosszú történeti kinyilatkoztatásához pontosan an-

nak érdekében, hogy képesek legyenek megszólítani kortársainkat az evangéliummal. Az apostolok hirdették Krisztust, és Isten bizonyágot tett mellettük (ApCsel 14,3). Mára is ez maradt a hiteles misszió titka: ha Isten bizonyágot tesz mellettünk, vagyis igazolja munkánkat. Ez semmi mással nem pótolható, de nem is kényszeríthető ki. Ha viszont Isten igazol, munkánk soha nem hiábavaló!

Hegyi András

(Részlet a *Misszió a 3. évezredben. Különös tekintettel a hazai viszonyokra* című BTA-jegyzetből, 2011.)

Gospel-est Vácon

Nagy örömmel és izgalommal várta a péceli, albertirsai és pilisi fiatalokból álló PAP gospelegyüttes február végét, ugyanis ekkorra kaptunk meghívást a váci gyülekezettől és pásztorától, *Meláth Attila* testvértől egy vasárnap délutáni vendégszolgálatra, vagy úgy is nevezhetnénk, hogy fellépésre. Szombat délután tartottuk Pécelen a főpróbát (akkor tanultunk még három új éneket is), érezhető volt mindenkin a tetterekészség, a szolgálat izgalma és szeretete, valamint az a testi-lelki egység, ami egyébként is jellemzi kórusunkat. Karnagyunk, *Tóth Kornél* testvér, aki a vezénylesen kívül igazi motorja együttesünknek, a próbát is azzal fejezte be, hogy már most érezhetjük Istenünk áldó szeretetét, jelenlétét készülésünkben, és bízunk benne, hogy ez másnap az előadáson is így lesz. A vasárnap délelőtti gyülekezeteinkben töltöttük, kora délután viszont már gyülekezünk a gyönyörű váci imaházban beéneklésre és egy nagyon jó hangulatú helyi próbára. Ezután elérkezett a kezdés ideje, és nagyon jó volt látnunk a helyi gyülekezet érdeklődését, jó volt érezni szeretetüket, amit mosolygó arcukkal su-

felelő pillanatok voltak, amikor együtt énekelhettünk azokkal a helyi énekesekkel, akik egy-két ének erejéig csatlakoztak hozzánk pásztorukkal együtt, és jó volt együtt énekelni a hallgatósággal, akik ekkor nem hallgattak, hanem örömmel énekeltek velünk, bizonyítva, hogy milyen zeneszerető gyülekezet a váci. Nagy mértékben emelték az est fényét hangszere kísérőink is, *Ilyés Csaba* és *Tóth Dávid*, akik igazán mesteri módon szólaltatták meg a zongorát és az orgonát. Az alkalom után élvezhettük a helyi testvérek vendégszeretetét is, ami a kisteremben bőségesen megterített asztalokban is testet öltött, de nagyon jó volt a baráti, testvéri találkozások, beszélgetések által is átérezni Istenünk mindenütt jelenvalóságát és a testvéri kapcsolatokból áradó erőt, amit böven megtapasztalhattunk mindannyian. Ezen az estén a váci dombok között fent voltunk a hegyen, Isten szent hegyén, és amikor másnap esetleg le kellett ereszkednünk a völgybe, velünk jött az élmény, a megtapasztalás, hogy milyen jó és áldásos is a mi Istenünk szolgálata.

Szilágyi Renáta

(Folytatás az előző oldalról)

Guton ifjúsági konferenciánk volt, ahol *dr. László Imre* tartott előadást, majd – a helyi pásztorok ajánlása alapján – *Nehra Bálint* közösségi vezető a kárpátaljai ifjúság vezetésére kérte fel *László Sándor* guti diakónus testvért. **Zápszonyban** is folytatja áldott munkáját *Nagy-Kasza Dániel* és felesége, *Ilo-
na*. **Beregszászon** a gyülekezet húsvét hétfőjén pikniket tartott, ahol megtért egy fiatal egyetemista, aki – reményünkünk szerint – egy későbbi gyülekezetplántálás első embere lehet.

Oktatási tevékenységünk is nagyon fontos: részt vettem a Munkácsi Ukrán Bibliaiskola oktatói munkájában, de emellett Budapesten a Baptista Teológiai Akadémia masterkurzusán is előadtam missziológiát. Tervezzük a Kárpátaljai Magyar Bibliaiskola évvázarsát is valamikor a nyáron.

Hálás a szívünk mindazok felé, akik munkánkat imádsággal és – emellett – anyagiakkal támogatták. Amerikából, Clevelandból a Betánia gyülekezet és még néhány, meg a Detroitban székelő baptista gyülekezet segítette munkánkat. A József Utcai Baptista Gyülekezetnél már „hagyomány” a kárpátaljai munka támogatása. Az Ócsai Baptista Gyülekezetben szolgálhattunk, és a vasárnapi bevételt az építkezésekre adták a testvérek, de egyének is nagyban segítettek. Mellettünk állt a hajdúszoboszlói gyülekezet is.

Imádságaitokat kérjük elsősorban a következőkkel kapcsolatban:

- A Gáton megkezdett Roma Központ és Gyülekezeti Ház befejezése, mert bizony kiürült a pénztár.

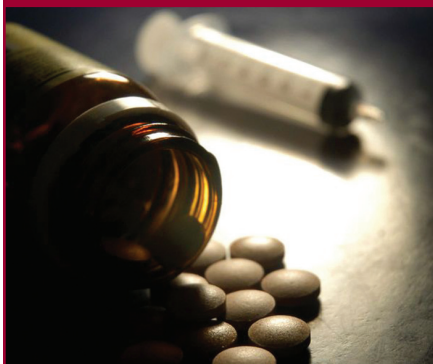
- A Beregújfalun megkezdett romamunka folytatásához nagyon kellene egy kis épület. Ugyanott a már meglévő magyar gyülekezet romos kis épületet kapott, amit szeretnénk az idén használhatóvá tenni.

- Nagyon sok betegség – fizikai és szellemi dolgok, okkult örökség – gyötri az itteni embereket, főleg – de nem kizárólag – a romákat. Kérjétek az Urat, hogy a bölcsesség mellett küldjön forrásokat és főleg embereket – segíteni! Rövidebb és hosszabb időre egyaránt kérnénk missziói munkásokat.

Szeretettel és köszönettel:

Dr. László Imre és Klári
az International Mission Board
misszionáriusai

Káros szenvedélyek Tudatmódosító szerek

Európa kevés kábítószerrel ismert öt-hatszáz évvel ezelőtt. A hódítók hozták be a hasist, a morfiomot meg a többi. A nagy távolságú utazások megismertettek újabb kábító hatású anyagokat. A komoly életcélok helyett csupán szórakozni vágyó fiatalok a tudatmódosító szerekhez azért folyamodnak, mert nem lát maguk előtt jobb életcélt.

Ha közép- vagy felsőoktatási körökben bizalmasan érdeklődünk a „bulik”, „koncertek” látogatóitól, megtudhatjuk, hogy a kábítószer fogyasztását a diákság 60-70%-a kipróbálta (beleértve „speedertől” a „kemény drogokig”). Ténylegesen nehéz megállapítani a drogosok számát. Amikor „elszálltak”, az állapotuk és a viselkedésük roppant származékos látványt nyújt, annak ellenére, hogy ők jól érzik magukat. A drog, a szer az első igénybevétel után azonnal hozzászokással rögzül. Az ember szervezete kívánni, sőt követelni fogja. A kábítószer adagolása injekció formájában továbbá fertőzéseknek teszi ki áldozatait. A drámákról szinte naponként hallhat a veszélyeztetett korosztály. Az adagok mennyiségi korlátaival mit sem törődve áldozatul eshet a gyanútlan ifjú a fogyasztás helyszínén vagy úton hazafelé. A drogfüggőség az ezredváltás óta hazánkban szombat hajnalon rendszeresen tizedeli a gépkocsin száguldó fiatalokat.

A drogok fogyasztásától a szülők szeretete óvja meg elsősorban a fiatalokat. A szülőkről van szó, nem egy szülőről. Az elvált családokban a megóvás esélye csekély. A szülői figyelmességnek és nevelésnek ki kell terjednie nemcsak az ellenőrzésre, hanem bizalmas beszélgetésekre, mégpedig minél

(Folytatás a következő oldalon)

A TANÍTÓ

A betlehemi úton poroszkál egy jól felmálházott számár, mellette izmos lábakkal könnyedén lépked egy kisfiú. Egy szakállas papi ember vezeti az állatot és fogja a kisfiú kezét. Az út Jeruzsálem felé tart. A libánoni hegy lankás nyugati oldalán emelkednek felfelé. Majd ha felérnek a legmagasabb pontjára, megállnak, elköltik az asznapi ebédjüket, pihennek egy kicsit, aztán folytatják az utat a nagyváros felé. Onnan lefelé ereszkedhetnek, és a terep könnyebb lesz mindnyájuknak Gyönyörű tájakon vezet az útjuk. A kis Kál még nem járt arra, sőt nem is igen utazott el otthonról. Sokféle érdekes látnivaló tereli el a figyelmét a fárasztó gyaloglásról. Minden érdekli, a fák, a madarak, az erdő virágai meg a gyönyörű kövek. Szeretne gyűjtögetni, virágot szedni az édesanyjának, köveket vinni a gyűjteményébe, meg madártollat csere tárgyának. De az édesapja megértően jobb belátásra bírja, nem érnek soha célba, ha minden apró-cseprő látnivalónál elidőznek. Sokszor fogják meg megtenni ezt az utat, lesz még alkalom a gyűjtögetésre.

Kál iskolába fog járni. Ezért mennek Jeruzsálembe. A kisfiú szeretne sok mindent megtudni az iskoláról, és az édesapja készségesen beszélget vele.

– Mi az iskola, egy sátor vagy ház? – tudakolja, mert azért van benne egy kis izgalom, mi lesz vele, ha az édesapja ott hagyja egy idegen embernél.

– Az iskola maga a tanító – feleli magába mélyedve, és érződik a hangján, hogy a szíve tele van valami csendes, mély szeretettel valaki vagy valami iránt. Kérdés nélkül kezd mesélni a gyerekkoráról, az ő tanítójáról.

– Tudod, kisfiam, nem számít, hogy puha, szövött sátorban tanul valaki, vagy faragott kövekből épített épületben, csak az a fontos, ki tanítja. A tanító személye, ismerete, gyermek-szeretete számít egyedül. Ha ilyen tanítót találunk a gyermekünknek, érezhetjük Jahve irántunk való szeretetét, ha nem, akkor jobb, ha otthon tanítgatjuk arra, amit mi tudunk. De te áldott gyermek vagy, a legkiválóbb tanítónál kaptunk a számodra helyet. Hozzá iparkodunk. Nyugodtak vagyunk édesanyjával, hogy minden ismeret elcsúszhat, nála, amivel kitűnő álláshoz juthatsz később.

– Apa, mesélj a tanítóról! – kérte Kál az apját.

– Nagy történelmi időkkel élünk meg annak idején. Felséges királyunk, Dávid király helyezte át Hebronból a királyi udvartartást, és vele jöttek a templomi és hivatali méltóságok. Ideköltöztek a papok, a léviták, a katonák és a családjaik is. A kapukhoz kapuőröket rendelt a király, sokadmagukkal jöttek. Gyerekek vidám lármájától hangzott a táj. A királyi család gyermekei együtt játszottak a környéken lakó gyerekekkel. Kereskedők jöttek a betlehemi úton. Jeruzsálembe hozták drága portékáikat, vagy Jerikóban kerestek maguknak piacot. Ebben a zajos városban élt a tanítóm, közel a királyi udvarhoz.

Ő volt a legkiválóbb mester abban az időben, és azt hiszem, sokáig nem fogja túlszárnyalni senki. Azt mesélték róla, hogy a király mellett ment, amikor a frigládát visszahozták és elhelyezték a szent sátorban. Nagy ünnepet ültek akkor, örvendezett a nép, és boldogan járták Mirjam kör-táncát. Az én tanítóm vezette a zenei szolgálatokat, és dicséreteket énekelt. Gyönyörű hangja volt. Maga szerezte azokat a zsoltárokat, amelyeket előadott. Nagy bölcsességgel áldotta meg az Úr, egyaránt tudott tanítani a régmúltról és az akkori gondokról, ismerte a természetet, és tudta, ki tartja egyensúlyban a világot, a törvényt magyarázta, és mi értettük a tanítását. Mindezt érdekesen adta elő, különös képekkel világította meg a mondanivalóját, és néha verses formában beszélt. Dicséreteit énekelte a királyi udvar is.

Nézd csak! Gyakran sétáltunk errefelé, mert séta közben tanított leg-szívesebben. Ilyenkor mesélt a hegyek, települések történetéről. Néha leültünk egy sziklára, és onnan magyarázta el, hogy győztek a mieink a filiszteusok felett, akik túlerőben voltak és vasszekerekkel támadtak. Szinte eljátszotta nekem, hogy ott támadott az ellenség, onnan vonult a sok elbizakodott katona, és előre élvezték a saját győzelmüket. Diadalittasan törték a mieinkre, de Isten megfordította a csata menetét. Az Úr neve legyen áldott ezért!

Mesélt Saul királyról, aki nagyon szép ember volt, mindenkinél magasabb egy fejjel. Ezért lett király. Lehet, hogy sokan mondták neki, milyen kitűnő hadvezér, milyen kiemelkedő személyiség. Elbízta magát. Nem szabad túlzásba vinni a dicséretet sem.

Egy csata előtt nem várta meg a prófétát, hogy együtt mutassanak be áldozatot Istennek, és akkor Isten elvette az engedetlen királyt. Elveszítette a csatát és az életét is.

Mesélt Dávid király hősiességéről. Még szinte gyermek volt, amikor legyőzte az óriás termetű filiszteust, pedig nem is volt fegyvere. Isten nevében szállt szembe vele.

Nagyon szerettem az egyiptomi kivonulás történetét hallgatni. Ezt meg kellett tanulnom szóról szóra, és gyakran elmondtam neki. Azért kérte, hogy tanuljam meg fejből, mert ezt tanítanunk kell a következő nemzedékeknek. Jahve rendelte így. Biztosan te is fogod tanulni.

Mózes, a nagy prófétát állította elénk példaképül, és mi szerettünk volna egy kicsit hasonlítani hozzá, de ez nem sikerült.

Nagyon szerette a természetet. Amerre sétáltunk, mindig felfedeztünk valami érdekességet, tanultunk róla és gyönyörködtünk benne. Ismerte a növényeket, tudta, mik a tulajdonságaik, hogyan használjuk őket. Az állatokkal emberségesen bánt, védte őket és az otthonukat. Még a vadállatokról is azt mondta, Isten teremtményei, pedig némelyik igazán veszedelmes volt.

A beszéde érthető volt és nagyon szép. Minden gondolatát gondosan kimunkálta, a szavait megválogatta, sőt néha verseket is mondott. Sétálgatás közben a lépések ritmusára költemények születtek, csak nekem szavalta azokat. Szerettem volna megjegyezni a verseit, olyan szépek voltak.

– Emlékszel valamelyikre közülük?

– Igen, sőt később leírtuk a dicséreteit, hogy énekelhessék az emberek, amíg a világ világ. Ilyen például ez a zsolttárrészlet is:

„Kicsodám van az egekben? Náladnál egyébben nem gyönyörködöm!” – mondta és az Úristenre gondolt.

Ha a teremtményről beszélt, akkor ihletett szavakon szólt: „Te falkasztottad fel a forrást és a patakot, te szárazítottad meg az örök folyókat. Tied a nappal, az éjszaka is a tied, te formáltad a világosságot és a napot.”

Ügyelj te is a szép kifejezésekre, és használj képeket és hasonlatokat a magyarázataidhoz, mert szebb lesz tőle a beszéd és világosabb a mondanivalód! – így tanította az apa a fiát.

Közben felértek a hegy tetejére, ahonnan belátták a környező völgyeket. Előttük volt még a „sajtkészítők

völgye”, és azon túl már Jeruzsálem. Elfogyasztották a jóféle hazai füstölt halat, és omlós, friss juhsajtot ettek mellé. Pihentek egy szusszanásnyit, majd az Ofel hegye felé tekintve folytatták útjukat.

Az egész úton egyetlen szó sem esett az iskoláról. Csak a tanítóra emlékezett az édesapa, akinek személye, tudása, hite ilyen csodálatos emlékeket hagyott benne.

– Legyen áldott minden tanítása! – zárta le a gyermekkori emlékezést.

– Mondd meg nekem, édesapám, hogy hívták a tanítómesteredet! Az ő mércéjével mérném a tudásomat, versei biztatnának a szép beszédre, szemével nézhetném a teremtet világot! Ki volt ő, és mi volt a neve?

– Próféta volt és zsoldárszerző, templomi énekes, és csodálatos tanító. Ászáf a neve.

– Nem felejttem el a nevét soha! – ígérte a kis iskolás fiúcska az apjának.

Frittmann Lászlóné

Az igaz istentisztelet Ászáf költeménye (részlet)

A hatalmas Isten, az Úr szól, és hívja a földet napkelettől napnyugtáig.

A tökéletes szépségű Sionon ragyogva jelenik meg Isten. Jön a mi Istenünk, nem hallgat. Előtte emésztő tűz, körülötte hatalmas szélvihar.

Hívja az eget odafent, és a földet, mert ítélni akarja népét. Gyűljetek hozzám, híveim, akik áldozattal köztöttek szövetséget velem! Igazságát hirdesse az ég, mert ítéletet tart az Isten. (Szela.)

Hallgass, népem, most én beszélek! Izrael, most téged intelek! Isten, a te Istened vagyok én! Nem feddelek meg véresáldozataidért, sem állandóan előttem levő égőáldozataidért, de nem fogadok el házadból bikát, sem aklaiddal bakokat.

Hiszen enyém az erdő minden vadja, és ezernyi hegynek minden állata. Ismerem a hegyek minden madarát, enyém a mező vadja is. Ha éhezném, nem szólnék neked, mert enyém a világ és ami betölti. Eszem-e a bikák húsát, izom-e a bakok véré? Hálaadással áldozz Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmaidat!

Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.

(50. zsoltár)

(Folytatás az előző oldalról)

sűrűbben. A második pozitív esz-köz, hogy az ifjú válogassa meg a baráti körét. Aki a kábítószer-terjesztők kínáló barátságára nemet mond, arra nincs hatása az önpusztító mérgeknek. A gyülekezeti körhöz tartozó fiatalság kevésbé kalandvágyó, a drogmentes társaság jótékony hatást gyakorol. A gyülekezeti ifjúságnak nagyon hasznos lélekmentő feladata lenne a mentő célú kapcsolatfelvétel.

A családi körön belül a lemondást a szülőknek és a gyermekeknek általában gyakorolniuk kell. Emellett szól a családi takarékoskodás és a józan ész. Van értelme a böjtölésnek és természetesen a jó példamutatásnak. Ahol látják a serdülők, hogy az élet értelme csupán a fogyasztás, ott a kísértésekkel szemben sem lesz ellenállás. Ahol az élet értelme a henyélés, szórakozás, játékok, a nyereszkesedés és a kockázatos kaland vállalása, ott aratni fognak a drogdílesek. A reklám ajánl valamit, akár mérgeket, de eláll a kínálattól, hogyha nincs az árujára igény.

A családtagok megtérési tapasztalata, élő hitük mértéke személyenként változó, ám a dicsekvésnél meggyőzőbb és hitelesebb bizonyíték, hogy a világ torz, önpusztító szemlélete a családi körből senkit nem ragad magával. Ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt meghallgatja (Jn 9,31). Miután a legtöbb nevelési tényező a komoly hit ellen törekszik, az életből kiszorítva Istent egyáltalán nem csodálkozhatunk, hogy a fiatalság milliói a vesztükbe rohannak.

Isten irgalmazzon nekünk, mai embereknek!

Szebeni Olivér

Apostoli buzdítás

„Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszak. Éppen azért: ne legyetek meggon-dolatlanok, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata! Ne részegeskedjétek, mert a borral léhaság jár együtt, hanem teljétek meg Lélekkel, mondjátok egymásnak zsolttárokat, dicséreteket és lelki énekeket; énekeljétek és mondjátok dicséretet szívetekben az Úrnak, és adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindenért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében!” (Ef 5,15–20)

Könyvajánló

Bayer György
Van remény

Örülök, hogy ezekben a nehéz időkben e kis kötetben újra kézbe adhatom gondolataimat, meglátásaimat. Örülök annak is, hogy reményeink szerint egy alakuló demokráciában élhetünk. Szabadon gondolkodhatunk, szólhatunk, mert jogunk van hozzá. Elődeink, atyáink nem ilyen korban éltek. Bár most is ellenállásba ütközhet az igazság vagy a véleményünk kimondása, de nem kell tartani üldöztetéstől, bebörtönzéstől, netán kivégzéstől, mint azt korábban sokaknak át kellett élnie a történelem folyamán. Nehézségek persze vannak! Mobbing, elutasítás, mellőzés, nélkülözés... Mindig is voltak. Mindig is lesznek ilyenek – sajnos – ezen a földön. Kinek nagyobb, kinek kisebb. Miért? Mert – úgy tűnik – ez hozzátartozik emberi sorsunkhoz, életünkhöz.

Van betegség, testi-lelki baj, szenvedés, butaság, bűn és ezeknek minden válfaja. Magunknak okozzuk, vagy mások okozzák nekünk. De ha ujjal mutatunk másokra, ne feledjük, hogy öt esetből négyszer magunkra mutatunk vissza! Ez talán figyelmeztet arra, hogy ne ítéljünk elhamarkodottan, vagy legalábbis gondoljuk át ilyen helyzetben a felelősségünket! Gondoljunk, mielőtt szólnánk! A bajok, a nehézségek, a fájdalmak fő oka és gyökere az az eredendő bűn, amiről a Biblia az első oldalain beszél.

Az a magatartás, ami azóta is jellemző az emberre, hogy úgy gondolja, jobban tudja, mint Isten, mit kell tennie. A nemet mondás Isten rendjére, akaratára. Ezt nevezi a Biblia bűnnek, határátlépésnek, lázadásnak, céltévesztésnek. Ennek a magatartásnak a következménye az őstörténet szerint (Mózes első könyve 1–11. fejezete) a félelem, a vádaskodás, a felelősség áthárítása, a mértéktelenség és az, hogy van betegség, fájdalom és könny. A munka robottá válását és sokszor eredménytelen voltát is innen eredezteti a Szentírás. Akkor még nem is beszéltünk a békétlenségről, háborúskodásról, testvérek és népek

(Folytatás a következő oldalon)

A baptista misszió helyzete a mai Magyarországon III. rész

Az államadósság országunkat sújtó hatása: Elviselhetetlen teherként nehezedik országunkra még a kommunista rendszerben fölvetett és az elmúlt kormányzati ciklusokban mértéktelelenül fölhalmozott államadósság. Ehhez jött még kiegészítésül a felelőtlen kormányzati ösztönzés hatására a magyar családok devizaalapú hiteladósságba való belehajszolása. Készen szoktuk mondani hazánk jelen helyzetéről, hogy: „Kimentek a tankok, de bejöttek a bankok!” Most családok százezrei várnak kilakoltatásra, mert nem bírják fizetni a két- vagy háromszorosára emelt kamatos kamattörlesztéseiket.

Tudomásom szerint nagyon sok baptista családot is érint ez a súlyos anyagi probléma számtalan más sors társukkal együtt. Az adósságtéher leküzdése érdekében föl vállalt és túlhajszolt munkával pedig megroppan az egészség, és eközben szembe kell nézni egy esetleges munkanélküliség szörnyű tényével is. Súlyos szellemi és anyagi „örökséget” hagytak ránk az előző évtizedek felelőtlen kormányzati intézkedései. Az elmúlt hónapokban felkínált végtörlesztő és adósságtütemezést elősegítő erőfeszítések sok állampolgárnak biztosítottak már eddig is igazi mentőövet, de még így is bankadósok százezrei néznek szembe a kilakoltatás és vagyonekrobzás szörnyű tényével a közeljövőben, amely egyre erőteljesebben növeli a különböző társadalmi rétegek feszültségét.

Bölcs Salamon király hasonló esetben így imádkozott: *„Két dolgot kérek tőled: Öv meg a hiábavaló és hazug beszédűtől! Se szegénységet, se gazdagságot ne adj nekem! Adj annyi eledelt, amennyi szükséges, hogy jóllakva meg ne tagadjalak, és ne mondjam: Kicsoda az Úr? El se szegényedjek, hogy ne lopjak, és ne gyalázzam Istenem nevét!”* (Péld 30,7–9) Sőt, azt ígéri Isten az övéinek, hogy: *„Az Úr irányítja annak az embernek a lépteit, akit az útja tetszik neki. Ha elesik is, nem marad fekvő, mert az Úr kézen fogja. Gyermekek voltak, meg is öregedtem, de nem látam, hogy elhagyatottá lett az igaz, sem azt, hogy gyermeke koldussá vált.”* (Zsolt 37,23–25)

Az új vallásügyi törvény és annak hatása: E kérdés kifejtésével engedjék meg a testvérek, hogy részletebben foglalkozzam! Meg kell őszintén mondanunk, hogy ez volt az a törvény, ami a legtöbb értetlenséget okozta úgy az „elismert” egyházak, mint az „el nem ismert” vallási közösségek sorában, de a hazai közvélekedésben éppúgy, mint

a nemzetközi megítélés tekintetében is. Az már korábban is sejthető volt, hogy az egyházak bejegyeztetése terén alapos szigorítás várható. Tarthatatlannak tűnt ugyanis az 1990/4-es ultraliberális törvény, amely az elmúlt 20 esztendőben szinte gerjesztette az egyházszakadásokat, és több mint 350 bejegyzett egyházat „termelt ki” Magyarországon.

Az egyházak állami regisztrálásában egyébként merőben eltérő gyakorlatokról tudunk a különböző országokban. Amerikában például nem szükséges az egyházak és vallási közösségek állami elismerése. Minden helyi gyülekezet önállóan bejegyeztetheti magát, kap egy adószámot, és ettől kezdve mindenféle adókedvezményben részesülhet. Észak-Amerikában az elmúlt két évszázad alatt olyan egyházfinanszírozást serkentő kedvezményes adótörvényeket léptettek érvénybe, amelyek busás pénzüsségeket biztosítanak az egyházak számára. Ebből tartják fenn hatalmas templomaikat, iskoláikat, kórházait és szociális intézményeiket. Minél nagyobb adománnyal támogatja tehát valaki egyházközösségét, annál nagyobb összeget vonhat le az államnak befizetendő adóalapjából. Így nem az állam osztja vissza az egyházak támogatására begyűjtött összeget, hanem közvetlenül juttatja az egyén adományát egyházának. Ez a gyakorlat lenne egyébként követendő nálunk is, csak történelmi okok miatt ez Európában és hazánkban nem így alakult ki.

Csak néhány példát említek: Angliában 2, Svájcban 4, Bulgáriában 4, Németországban 4, Franciaországban 5, Belgiumban 6, Ausztriában 14, Lengyelországban 15, Romániában 18, Szlovákiában 18, Svédországban 23, Csehországban 31 államilag elismert egyház van, a többi vallási közösség egyesületként működik. Magyarország újból csúcslétszámmal büszkélkedhet a 32 államilag elismert egyházzal és most regisztrálandó számtalan vallási egyesületével.

Első hazai misszionáriusaink és későbbi lelki vezetőink – élükön többek között Meyer Henrikkel, Udvarnoki Andrással, Somogyi Imrével – kezdettől fogva sokat küzdöttek különböző korszakokban (1876, 1895, 1905, 1947, 1990, 1998) a lelkiismereti és vallásszabadságért, ezzel együtt a baptista felekezet állami elismeréséért. A kommunista rendszer bukását követően, a hitéleti tevékenységet kivéve, így kapott

egyházunk is állami elismerést és támogatást az elmúlt 20 esztendőben, akár a szociális intézményeink, akár az oktatási rendszerünk, akár alkalomadtán templomépítések és épületfelújítások finanszírozására. Meggyőződés, hogy amíg az amerikaihoz hasonló egyházfinanszírozást ösztönző adórendszert nem vezetik be nálunk is Magyarországon, addig nyugodt lelkiismerettel elfogadhatjuk az állampolgári jövedelemadó 1+1%-ból képződő, az államtól visszaosztott összegeket egyházi felhasználásra. Mindezt persze addig, amíg az állam nem szól bele az egyház hitéletének alakításába és tanításába.

A baptisták állásfoglalása az új vallásügyi törvénnyel kapcsolatban: Mi baptisták a 2011. július 11-i parlamenti szavazáson az első körben kerültünk be a 14 elismert egyházként regisztrált felekezetek körébe. A törvény kihirdetése másnapján a következőt írtam a BékeHírnökbe: „Meg kell jegyeznünk, mélysegesen sajnáljuk, hogy azok az evangéliumi alapon álló egyházak, akik egyébként a MEÖT és az Aliansz egyházi szervezetek értékes tagjai, kimaradtak a törvényi felsorolásból. Velük, ha kell, szolidaritást is vállalunk a jövőben... Bár mi baptisták ugyan bekerültünk az elismert egyházak közé, számomra azonban mégiscsak az a legnagyobb kérdés, hogy az Egyház Ura és ítélőbírája, a gyertyatartók között járó Jézus Krisztus hogy lát és hova sorol minket. Legyen hozzánk irgalmas, hogy ne kelljen kimozdítania bennünket a gyertyatartóból, hanem még nagyobb fényvel világoskodjunk...” (2011. július 24.)

Ezt követően szinte minden számban visszatértem erre a témára, egy héttel később például így: „Különösen most látom fontosnak a két felekezetközi szervezet (MEÖT és Aliansz) fórumát, amikor az új egyházi törvény több jelentős evangéliumi hitvalló egyházat – mint például a metodista, pünkösdi, adventista,

Üdvhadserég, Golgota és sok más szabad-egyházi közösséget is hátrányos helyzetbe hozott, hogy összefogjunk és szolidaritást vállaljunk velük törvényes elismertetésük ügyében.” (2011. július 31.)

A vallásügyi törvénnyel kapcsolatos baptista véleményünket a Kossuth rádió baptista félórájában vagy az MTI sajtószolgálatának leadott közleményünkben, de még az augusztus 20-i Tahiban megtartott országos nagy találkozó alkalmával is nyíltan képviseltük a következőképpen: „Felemeljük szavunkat azoknak az evangéliumi egyházaknak az érdekében, akik első körben ugyan nem kerültek az elismert felekezetek közé, de hosszú évtizedek óta a megtérés evangéliumát hirdetik hűségesen, és eddigi szellemi, valamint oktatási és szociális munkásságuk révén jó bizonyítást szereztek a társadalom előtt áttekinthető, hiteles tevékenységükkel. Itt többek között a metodistákra, pünkösdistákra, adventistákra, az Üdvhadserégre, a Golgotára, a testvérgyülekezetekre gondolunk. Reméljük, hogy az országgyűlés ismét napirendre tűzi ezen egyházak törvényes elismerését.” (2011. augusztus 28., azután szeptember 4. stb.) Az ezzel kapcsolatos hivatalos nyilatkozatunk hónapokig olvasható volt egyházunk honlapján. A MEÖT és Aliansz egyházközi szervezetekben mint e testületek alelnöke folyamatosan szorgalmaztam az evangéliumi felekezetek állami elismertetését és egyházi státusba való bejegyeztetését.

Talán ezeknek a külön-külön, de felekezeti összefogásban is elhangzó nyilatkozatainknak és a kormányzati testületek különböző képviselőivel történő tárgyalásoknak köszönhetően is egészítette ki a parlament ez év február 27-én a regisztrált egyházak listáját 32 vallási közösség felvételével, melyek között már többek között ott voltak a metodisták, pünkösdi, adventisták, Üdvhadserég és más vallási irányzatok is. Ígéret van arra, hogy a lista a közeljövőben újabb felekezetek állami regisztrálásával fog még tovább bővülni.

Összegezve az előbbieken leírtakat, ismételten csak azt hangsúlyozhatjuk, hogy sok bajjal és ellentmondással küszködő országunk mai helyzetére és helyreállítására is igaz Isten kijelentése, amit Salamon királynak mondott: „Ha megalázza magát népem, amelyet az én nevemről neveznek, ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétkeiket, és meggyógyítom országukat.” (2Krn 7,14)

Dr. Mészáros Kálmán
lelkipásztor

(Folytatás az előző oldalról)

egymásnak feszüléséről s a halálról, ami szellemi, lelki és testi halál a Biblia szerint. Ha Istennek háttal vagyunk, akkor csak a magunk árnyékát láthatjuk. „Árnyék mögött fény ragyog, nagyobb mögött még nagyobb, amire nézek, az vagyok.” (Dr. Gyökössy E.) Ez a „modern” magatartásmód a *homo sapiens* viselkedésmódja – amire még büszké is vagyunk –, úgy látom, magával hozza a kríziseket minden területen. Eltorzult gondolkodásmódból csak deformált eredmények születhetnek házasságban, családban, nevelésben, életmódban, együttélésben, az isteni teremtettséghez való viszonyulásban és mondhatnám, mindenben. A lázadó és önző gondolkodás következményeiért meg kell fizetnünk. Miért? Mert a bűnhöz mindig oda van rendelve a büntetés is. Nem kell Istennek büntetnie, büntetjük mi magunkat. (Dohányozz... és meglátod. Alkoholizálj... és kiderül. Szexelj úgy, ahogyan nem Isten szerint való, s megtapasztalod a következményeit. Nyújtózkodj sokkal tovább, mint ameddig a takaród ér... és elárverezik a házadat.) Milyen a családok légköre? Félelemben él a gyermek, ha már megszületett, vagy szeretetmegvonásban és lelki-testi erőszakban van-e része? Milyen példát lát?

(Részlet a most megjelent könyvből. A kötet kapható a kiadónál és az MBE könyvesboltjában.)

Lelki gondolatok

Hadd érezze meg rajtad a világ, hogy szentély pitvarában áll, mikor veled van, amikor üzleti, gazdasági téren vagy az élet bármely viszonylatában veled érintkezik! (Kroeker)

Van az életben sok kedves és vidám dolog, ami Isten ajándéka is lehet, de könnyen válhat megbotrányozásunk és elesésünk okává is. (Viktor János)

A keresztyén ember Isten gyermeke, Jézus Krisztus testvére, Isten országának örököse. (Luther Márton)

Helyes állapot az, amikor már semmi sem okoz nagyobb örömet, mint Jézus, és semmi sem okoz nagyobb fájdalmat, mint a bűn. (Dorothea Trudel)

Szentföldi utazás, Jézus nyomában, Izraelben 1. rész: Galilea, Júdea pusztája

Isten kegyelméből idén május elején feleségemmel hatnapos szentföldi utazáson vehettünk részt az Ökumenikus Tanulmányi Központ szervezésében, 32 fős csoportban, *Gimesi Zsuzsanna* református lelkész és *Michael Weiss* helyi idegvezető kalauzolásával.

A háromórás repülőt után Tiberiasban szálltunk meg, ahol két éjszakát töltöttünk. Tiberiást Nagy Heródes fia, Heródes Antipász alapította Krisztus után 25 körül Tiberius császár tiszteletére. Útközben elmentünk a Karmel hegye alatt, ahol Illés legyőzte az Úr segítségével a Baal-papokat.

A Yardenitnél öten, köztük én és feleségem, fehér ruhában megerősítettük keresztségünket, és bemerítettünk a Jordánba, ami óriási érzés volt.

Innen a boldogmondások hegyéhez utaztunk. Csodálatos kert, pálmák veszik körül a hegyet, és a tövében a galileai tó hullámai fodrozódnak. Következett a Tabgha, a kenyér- és halszaporítás helye, utána a csodálatos halfogás helyszíne. Minden bibliai helyen felolvastuk az ide vonatkozó igéket. Felemelő érzés volt ott lenni, amiről az igék szóltak.

Következett Kapernaum, ahol az Úr élte utolsó éveit. Jézus itt hívta el Jakabot és Jánost, Andrást, Pétert és Mátét is tanítványai sorába.

Itt megnéztük a Kr. u. 300-ban épült zsinagóga meglévő falait, ami a Krisztus korában álló zsinagóga romjaira épült. Mellette vannak Péter házána romjai, ahol vélelmezhetően Jézus is lakott.

Újabb nagy élmény következett, mert egy órán át hajóztunk a galileai tavon, amin Jézus járt.

(Folytatás a következő oldalon)

Simon István (1860–1941) baptista úttörő, kerületi munkás életrajza

Simon István neve ma már kevésbé ismert – életútja és szolgálata méltatlanul maradt eddig a feledés homályában. Az Úr áldott eszközeként a magyar baptizmus kezdeti fejlődésében és kiteljesedésében történelmi jelentőséggel bíró úttörő és kerületi munkások első generációjához tartozik. *Kornya Mihály, Tóth Mihály, Sámsoni István, Alaffi Zsigmond* és *Kerekes Bálint* kortársaként része volt az ugartörés nehézségeiben, az állami hatóságok által támasztott üldöztetésekben. Az elveszettekért égő szívvel járta az úttalan utakat esőben, sárban, jeges, téli hidegben, hóban és forró nyárban, községekben, falvakban felkínálva és hirdetve az Úrtól megnyert, számára oly drága kegyelmet.

1860. április 2-án született Nyíracsadon, Szabolcs megyében. Egyszerű földműves, református családból származik. Szülei *Simon István* és *Nagy Zsuzsanna*. Szerény anyagi lehetőségeik miatt iskolába nem járt, az írást és olvasást csak felnőttkorában, megtérése után sajátította el. *Nagy Lidiával* kötött házasságot, és idővel három gyermekük született: *István, József* és *Eszter*. Házasságuk viszonylag rövid ideig tartott, mivel felesége fiatalon elhunyt.

Simon István a hitet egyszeri halálra nyerte meg. Mikor községükben megjelentek a hívő igehirdetők, egy alkalommal bottal és kódarabbal felszerelve ment, hogy elkergesse őket. Mikor odaért a házhhoz, ahol az Isten igéjét hirdették, leeresztette a követ és botot, a tanítás után pedig odament az igeszólohoz, és bevallotta, hogy milyen szándékkal jött. Ugyanakkor azt is megvallotta, hogy az Úr Jézus követője akar lenni. Megtérése után, az 1893. október 8-án Bihardiószezen, *Kornya Mihály* által történt bemerítésével az érmihályfalvi gyülekezet egyik alapító tagja lett. Ennek a gyülekezetnek több mint két évtizeden át vezetője is volt.

Gazdájával együtt *Simon István* pénztárcája is „megtért” – ugyanis attól kezdve rendszeresen adakozott különböző missziós célokra.

Ez időben ismerkedett meg a diószegi származású *Tasi Zsuzsannával*. Másodjára is megházasodott, ebből a házasságból két lányuk született: 1897-ben *Julianna*, és 1901-ben *Róza*. Második felesége 1908-ban, 32 éves korában halt meg.

1910-ben, 50 éves korában harmadszor is megházasodott, feleségül vette a magyarkécsi származású, özvegy *Csokmai Jánosné* született *Bálint Zsuzsannát*. Ebből a házasságból nem születtek gyermekek. 1915 első feléig Érmihályfalván volt állandó lakhelyük. Az év második felében elköltöztek Érsemlyénbe, és egy falu melletti tanyán éltek. Földművesekként az uradalmi gróftól bérelt földterületeket munkálták az első és második házasságból született, időközben felnőtt, de még házasságkötésük előtt álló, velük élő gyermekekkel. A részben megdologozott uradalmi föld termeléséből biztosította a népes család megélhetését.

1919-ben Érsemlyénből családjával Magyarkécsbe költözött a 95. szám alá.

Az anyakönyvi bejegyzés szerint 1919. március 15-én lett a helyi magyar baptista gyülekezet tagja.

Körzeti munkássá avatása hatvanéves korában, 1920. október 16-án Micskén történt. Az avatóbizottság tagjai voltak: *Alaffi Zsigmond* Fugyivásárhelyről és *Kerekes Bálint* Ippról. Attól kezdve, hogy megismerte, nem hagyta el az Urat – akkor sem, amikor megverték és kikergették a községekben, melyekben később gyülekezetet alapított az Úr kegyelméből. Fáradságot nem ismerve munkálkodott a nagy területre kiterjedő körzetben, ami újabb és újabb misszióállomásokkal és újonnan plántált gyülekezetekkel évről évre bővült hűségesen végzett munkája nyomán.

Úttörő munkásként és kerületi előjáróként szolgált a micskei körzetben, amely egy 1932-ben készült jegyzőkönyvi feljegyzés szerint a következő településeken lévő gyülekezetekből állt: Szalárd, Hodos, Új-fegyvernek, Ófegyvernek, Szentjobb, Poklostelek, Micske, Tóti, Gálospetri, Magyarkécs, Érsemlyén és mint újonnan indult és fejlődő gyülekezeti állomás: Szodoró és Dengeleg. Egy 1934. év végi feljegyzés szerint a körzet újabb gyülekezeti állomással bővült: ez Vasad.

Sokszor napokig, hetekig nem volt odahaza, mert vitte Isten igéjét faluról falura, gyülekezetről gyülekezetre. Részt vett az el nem ismert magyar baptista Országos Szövetség munkájában. 1922. november 14-én jelen volt a Romániai Szabad Baptisták Szilágynagyfaluban tartott konfe-

renciáján. Szolgálati ideje alatt számos bemeztésen szolgált a micskei körzetben és azon kívül. 1934. július 1-jén Szabó László és Simon István 22 fehér ruhást merített be Ippon. Az évek során nagyon sok fehér ruhást merített be a következő helységek gyülekezeteiből: Micske, Szalárd, Ófegyvernek, Újfegyvernek, Szentjobb, Poklostelek, Tóti, Magyarkecz, Gálospetri, Endréd, Vasad, Hodos, Szodoró, Dengeleg, Érszölös, Ábrám, Ipp, Kémer, Ruzsa, Zovány stb.

1929. január 16-án egyesületi konferenciát tartott a székhelyi körzet küldöttsége ifj. Lakatos Lajos elnök, valamint a szilágynagyfalusi körzet küldöttsége Szabó László elnök vezetésével. Ebben a közös bizottsági munkában aktívan részt vett Simon István is. Több imaház építésében részt vállalt, így többek között 1930. május 4-én Micskén, majd 1933-ban Magyarkeczben az ő jelenlétében tartottak imaházmegnyitó ünnepélyt.

Kerületi előljáróként lelkiismeretesen, nagy odaadással és hűséggel végezte az Úrtól kapott megbízatást. 1932. április 14-én Ófegyverneken körzeti konferenciára hívta össze a gyülekezetek képviselőit. A testvérekkel fontos kérdések megbeszélésére került sor: többek között meghatározták a körzetben az úrvacsora osztásának rendjét, és elhatározták, hogy a jegyzőkönyv egy-egy gépelt példányát eljuttatják a micskei körzet gyülekezeteihez. 1934. február 20-27. között jelen volt a Bokor Barnabás és Dani Lajos testvérek által szervezett egyhetes körzeti bibliatanfolyamon Szalárdon.

Munkálkodott az országban élő magyar baptista testvériség teljes egységének az érdekében is. Ennek örvendetes eredményeként a micskei körzet 1934. november 18-án tartott értekezletén a körzet tizenhárom gyülekezete és állomása elhatározta, hogy a Nagyvárad Magyar Baptista Hitközséghez csatlakozik.

A 82 éves Simon István kerületi munkás igazolványa láttamozva volt az 1941-es évre 1940. december 31-én Bokor Barnabás, a Romániai Baptista Szövetség magyar osztálya, a Nagyvárad Magyar Baptista Hitközség titkára által. Simon István utolsó gyülekezeti igazolvánnya 82-dik életévében március 19-én Érendredén volt, ahonnan végelgyengülés miatt járművön kellett hazaszállítani. Élete utolsó, rövidebb szakaszában ágyba kényszerült. Családja részéről szeretetteljes gondozásban részesült, míg 1941. április 9-én haza nem hívta az Úr.

A Békehírnök 1941. május 25. számában a Magyarkeczben zajló temetéséről a következőképpen számol be: „Nagypénteken helyeztük el az anyaföldbe Simon István körzeti előljáró kifáradt testét 82-dik évében, melyből 50 éven át szolgált az Urat. Temetésén ifjabb munkatársai, Dani L., Kovács L., Hubert J. és Mátyus M. testvérek hirdették az ígét a Jn 17,4 alapján. Hű gondozója, menyje, felesége és gyermekei kísérték utolsó útjára. Emelje áldott marad körülünkben!”

Jézus mondja: „Boldog az a szolga, akit az ő ura, mikor haza jó, ily munkában talál.” (Mt 24,46)

Soli Deo gloria!

Kelemen Sándor Tomi

Citálgatunk csak vagy mondunk is valamit?

„Mint az aranyalma eziüsttányéron, olyan a helyén mondott ige.” (Péld 25,11)

Az utóbbi időben megnőtt azoknak a száma, akik nyakra-főre bibliai mondatokat idézgetnek nemcsak beszédben, de közösségi oldalakon, plakátokon is. A szándék dicséretes, de az idézgetés önmagában kevés ahhoz, hogy az olvasót isteni megértésre segítse. A meggondolatlan idézgetés csupán a hívó értelem jóváhagyását kívánja ki, a hit nosztalgiját képes felébreszteni a Lélek megvilágosító értelmezése, újdonsága helyett.

Sem Jézusnál, sem az apostoloknál nem tapasztaljuk, hogy csak úgy idézgetnének minden összefüggés nélkül. Pedig ők is ismerték annyira az Írásokat, mint a mai keresztyének.

A pusztá idézgetés azt sugallja, mintha a Biblia mondatai olyan „törvények” lennének, amiket nem kell már értelmezni, amiket mindenki ért, sőt jól ért és alkalmaz is. Ám nem hívó embertársaink többsége nemcsak hogy nem tud ezekkel az idézetekkel mit kezdeni, de egyenesen kirekesztőnek és kioktatónak tartja őket, a szeretetet pedig végképp nem érzi belőle. Nem szabad elfelejtenünk, hogy korunk átlagembere nem rendelkezik azokkal az ismeretekkel, amelyek segítenének neki egy igever vagy igeszakasz helyes értésében. A mi küldetésünk pont ebben van: mellettük lenni, segíteni őket a megértésben, szeretve őket. Így válhatunk mi magunk barátaink, ismerőseink számára „ezüstitányérrá”!

(hgy)

(Folytatás az előző oldalról)

Gyönyörű panoráma tárult elénk. Ezután megtekintettünk egy Jézus korabeli halászcsonakot a múzeumban. Elutaztunk Migdal mellett is, ahonnan magdalai Mária származott. Megálltunk Gádara földjén is, ahol Jézus kiűzte a légiót/démonokat a megszállottból.

Felutaztunk Jézus megdicsőülésének helyére, a Tábor-hegyre. A templom melletti kilátóból fantasztikus panoráma nyílik a Jezréel völgyére. Látható az a mező, ahol Saul vereséget szenvedett három fiával a filiszteusoktól, de látható Endor település is, ahová szintén Saul ment el a halottidézőhöz, hogy beszéljen Sámuellel. Debóra bírónő is itt győzte le a Tábor hegyén Siserát. Szalahadin is a környéken nyerte meg a csatát a keresztyének ellen, és foglalta el ezt a földet és Jeruzsálemet 1187-ben a szaracénokkal.

Kánában megízlelhetjük a finom édes bort, majd Názáretben az Angyali üdvözlés templomában és József ácsműhelyének romjainál járunk. Végül elmentünk abba a zsinagógába, ami annak a romjain épült fel, ahol Jézus tanított és járt. Ez volt Galilea utolsó állomása.

Ezután elindultunk dél felé, Júdea pusztáján át Jeruzsálem, a szent város felé, ami 800 méter magasan fekszik. Elmentünk azon terület mellett, ahol Nábót szőlője és Aháb nyári palotája feküdt. Itt volt Jákob tusakodása is Isten angyalával.

Jeruzsálem három vallás szent helye: zsidó-keresztyén-izlám. Izrael egyharmada zsidó vallású, egyharmada izlám, egyharmada vallástalan. Keresztyének kb. 70 ezren élnek Izraelben. A zsidók között vannak Messiás-hívók is, sajnos kevesen. A zsidók többsége nem tartja Jézust Isten Fiának, de még prófétának sem. A következő három éjszakát itt, Jeruzsálemben töltöttük.

(Folytatjuk)

Szepes Péter

IFIROVAT

Élőben
jelentkezünk!

Tavaszi Foci-kupa

Gyönyörű idő fogadta az érkező csapatokat a Pestszentimrei Sportkör füves pályáján. Albertirsáról, Monorról, Pilisről, Pécelről, Pócsmegyerről, Pesterzsébetről és természetesen Pestszentimréről érkeztek csapatok. A reggeli eligazítás, rövid áhítat és imádság után kezdetét vette a hat csapat közötti torna. A csapatok szervezését és sorsolását *Gerstenbrand Máté*, a meccsek vezetését *Uzonyi Ferenc* fogta össze, akiknek ezúton is dicséret jár. Az igen kiegyenlített küzdelmet végül

Albertirsa–Monor–Pilis vegyes csapata nyerte büntetőkkal a tavalyi győztes, Pesterzsébet ellen. A kupáért tehát legközelebb 2013 tavaszán lehet újra indulni. Köszönet a Pestszentimrei Sportkör önzetlen támogatásának, a csapatok kulturált játékának és legfőképp az Úrnak, aki jó időt és jó lelkiületet adott.

(béli)

Zipp-zipp...

(Beszámoló a 2012-es húsvéti IFES-konferenciáról)

Valami ilyesmit hallunk akkor, amikor felhúzzunk egy cipzárt, ami addig két külön részből állt. Egészen hétköznapi mozdulat, és azt hiszem, engem sem érintene meg, ha nem lettem volna ott 2012 áprilisában az IFES-konferencián Győrben. Hogy miért pont cipzár? Azért, mert osztatlan. Osztatlan nemzedék, osztatlan szív, osztatlan dicséret az egyedüli Isten előtt. Legyen ez elég bevezetőnek, és most pedig tekintsünk meg néhány konkrétumot, azért hogy bele tudjátok képzelni magatokat abba a légkörbe, amiben mi majdnem egy hetet tölthetünk el.

Az IFES nem más, mint a Magyar Evangéliumi Keresztyén Diákszövetség (MEKDSZ) nemzetközi „változata”. Szerke az egész világon megtalálhatók az egyetemi diákkörök, amik a különböző kultúrák ellenére mégis teljesen egy célért jöttek létre. Azért, hogy világítsanak és minél több embert mentsenek meg a környezetükben. Ezen a konferencián több mint harmincöt-féle nemzet volt jelen Európa, Eurázsia, Észak-Afrika és a Közel-Kelet területéről, körülbelül 1800 mindenféle felekezetű résztvevővel, akik közül a legtöbben diákok vagy volt diákok. A regisztráltak közül kb. kétszázan önkéntesként vettünk részt, ebből 150 magyar és 50 külföldi.

Főelőadóként *John Lennox*ot hallgathattuk, aki matematikaprofesszor az oxfordi egyetemen, és nemcsak a természettudományok kutatásával foglalkozik, hanem lelkiigondozó-

ként is tevékenykedik egy másik angliai egyetemen. Ezen kívül az apologetika szakértője.

Hogyan töltöttük el napjainkat? Mi magyarok csütörtök délután IFES feliratú pizzásdobozokkal a kezünkben várakoztunk az érkező delegációkra a győri vasútállomáson, és higgyétek el, amint megláttuk egymást a „vendé-

gekkel”, szinte azt éreztük, mintha mindig is barátok lettünk volna! Nemsokára a nyakunkban lógó zöld cipzárról – mely a névkártyánkat tartotta – már messziről láthattuk, ki tartozik közénk. A regisztráció, elhelyezkedés és egy vacsora után következett a konferencia kezdő estéje, melynek során köszöntött bennünket, diákokat Győr polgármestere, az egyetem rektora, valamint *Igor Rautmains*, a konferencia igazgatója. Nagy örömet és megtiszteltetést jelentett Győr városának, hogy már másodszorra adhatott otthont az IFES-konferenciának!

Délelőttönként közös énekléssel, imával, kiscsoportos-egyéni biblia tanulmányozással hangolódunk rá John Lennox előadására. Az előadások központi mondanivalója dióhéjba foglalva a bálványimádás volt.

Mit jelent a bálványimádás? Vannak-e nekem is bálványaim? Hatással van-e rám is környezetem bálványimádása? Milyen bálványokat döntött le Jézus azzal, hogy a földre jött, és azzal, hogy elfogadtam őt életem urának? Mi számunkra (keresztyéneknek) a legnagyobb reménység? Ezekre a kérdésekre nemcsak magunkban ad-

hattuk meg a választ, hanem közös-ségben is, ki-ki olyan módon, ami a legközelebb áll a személyiségéhez: művészettel, imával, beszélgetéssel, meditációval stb. Délután sokféle fórum közül választhattunk, ahol új kapcsolatokra tehattünk szert, vagy a már meglevőket mélyíthettük, vagy tovább tanulhattunk olyan témákról, amik aktuálisak lehetnek számunkra. Kávézó, imaszobák, szemináriumok, könyvvásár... Esténként együtt dicsőítettünk zenével, tánccal, csenddel, drámával, élménybeszámolókkal, bűnbánattal.

Igencsak nehéz szavakkal leírni, milyen ereje van annak, amikor a nagypénteket és a feltámadást ekkora család ünnepli, nem mondhatnám, hogy visszafo-gott módon! Hiszen Isten győzött, és vele együtt mi is!!! Hát hogyan ünnepel-nénk? Hihetetlen él-mény volt húsvét hajnala, amikor együtt rohantunk be megnézni az „üres sírt”, beleélve magunkat a tanítványok helyzetébe. Ahogy együtt törtük a kenyeret, és ittuk a bort, körülnéztem, és azt próbáltam elképzelni, hogy vajon mit lát most Isten? Milyen lehet úgy látni az egységet, hogy közben minden egyes színfoltot külön-külön ismer-sz? Isten, aki nem azzal törődik, hogy magyar vagy-e vagy éppen török, református vagy baptista, egyedül azt látja, hogy milyen szívről dicsérem őt! Osztott, vagy osztatlan?

Göbl Eliza Olívia
(Pécs)

H I R D E T É S E K

♦ **Ingyenes jogi tanácsadás** Az MBE székházában (VI. kerület, Benczúr utca 31.) minden kedden 15-16 óráig. Ügyvéd: **dr. Zolcsák Ottó**. Előzetes bejelentkezés az alábbi telefonszámokon szükséges: 06-30/3068-340 vagy 06-20/775-8181 (baptifon). Az ügyfelek fogadása az előzetes időpont-egyeztetés alapján történik. Szerződés, ingatlanjog, cégalapítás, -módosítás, munkajog; öröklési jog; családjog, birtokvédelem, kártérítési jog.

♦ **Kiadó nyaraló** Nyaralásra alkalmas nyaraló sátorozási lehetőséggel a Duna-parton olcsón kiadó. Esztergom és Visegrád között. Víz, villany és fűtés van. Elérhetőség: 0620 770 5370.

♦ **Lakás kiadó** Újpesten hosszú távra keresztyén személyek számára. Érdeklődni lehet a 06 20 770-5818 telefonszámon.

♦ Kedves testvérek! Köszönöm az eddigi segítséget. Még egypár gyülekezettől várok képet, adatot. Leírom azt a néhány gyülekezetet: Békéscsaba, Karcag, Szigetszentmiklós. Ha esetleg ezen kívül tudna még valaki segíteni, azt megköszönöm. Kép, kézirat, hangfelvétel, emlék. Telefonszámom még egyszer: 0620 520 3042 vagy e-mail: patacsata82@gmail.com. **Patai Józsefről** várom ezeket a segítségeket. Köszönettel: **Patai Csaba** (Patai Zsuzsanna fia)

♦ **Albérletet keres** Keresztyén lány vagyok, egyszobás albérletet keresek elsősorban a VII., V., VI., IX., X., XIII., XIV. kerületekben, tömegközlekedéshez közeli részt. Társbérlőnek is beszállók. Fizetni rezsivel együtt 40-45 ezerig tudok. Elérhetőségeim: anita.gergely44@gmail.com, illetve 06-20/770 59 -97.

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

DABAS-GYÓN: Hatalmas tömeg jött össze március 8-án, hogy végső búcsút vegyen **Mátyus Gyuláné Marika** nénitől. Nemcsak a kiterjedt rokonság és **Gyula** fiának kapcsolatai vonzották a résztvevőket sokaságot, hanem Marika néni szeretetteljes személyisége. Lelkipásztor, **Nemeshegyi Zoltán** hirdette a vigasztalás igéjét. A *BékeHírnököt* **Háló Gyula** felelős szerkesztő képviselte.

GYULA: Özv. Baranyai Imréné (szül. **Szaniszlai Ilona**) életének 88. évében hunyt el 2012. május 9-én. A május 14-i temetésén a gyulai Szentháromság temetőben **Matuz József** helyi lelkipásztor hirdette a vigasztalás igéjét a 2Tim 1,3-7. alapján. A ravatalnál **Ilona** néni unokája, *ifj. Hajnal Zoltán* adott hálát a nagymama életútjáért, istenféllemért.

Gyermekebemutató sok Vácegresen

Hálások vagyunk az Úrnak, hogy fél esztendő leforgása alatt három kisbaba született a gyülekezetünkben. **Püösök Kamillát Béla** és **Éva** 2011. július 23-án második gyermekként, **Gubó Bencét Norbert** és **Ildikó** szeptember 27-én első gyermekként, **Várady Áront** pedig **Endre** és **Ildikó** 2012. február 28-án szintén második gyermekként kapták ajándékba a Teremtőtől. **Kamillát** és **Bencét** a helyi lelkipásztor, **Várady Endre** mutatta be **Krisztus** jó illatáról, valamint a győztes életéről szólva. A lelkipásztorcsalád gyermekét pedig **Fábián Sándor** lelkipásztor mutatta be az 1Kor 6,20 „*áron vétettetek meg*” gondolatát kiemelve.

♦ Helyesbítés az Áhítatban

Az Áhítat május 24-i, csütörtök reggeli igemegjelölésében az igerész helyesen: **János 15,26-27**.

BékeHírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • Felelős kiadó: **dr. Mészáros Kálmán** egyházelnök • Felelős szerkesztő: **Háló Gyula** • Tördelőszerkesztő: **Papp Szabolcs** • Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • Telefon: 352-9707/199 • Fax: 352-9993/103 • E-mail: bekehrnok@baptist.hu • www.bekehrnok.baptist.hu • Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 • A BékeHírnök csekk számlaszáma: 11706016-22163851 • Kéziratot nem adunk vissza és nem örzünk meg. Lapzárta szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetéseket megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk. • Nyomtatás: **Mátyus Bt.** • Telefon: 29/367-945 • Felelős vezető: **Mátyus Gyula** • HU ISSN 0133-1256 • HU ISSN 1588-0117 (on-line) • Ára: 200 Ft

Pihenjünk üdülőinkben!

♦ A hajdúszoboszlói **Betánia** üdülő (Hajdúszoboszló, Puskin u. 10.) négy apartmanban (6 szobában), 17 ágyal várja a pihenni, kikapcsolódni vágyókat. Jelentkezés **Komárominé Márta** gondnoknál (20/886-3525 vagy komaromiti-bor@freemail.hu vagy www.betania.baptist.hu).

♦ A balatonföldvári **Bethesda** Üdülő várja a testi-lelki pihenésre vágyókat. Telefonszáma: 06-20-775-99-33, e-mail címe: lajos.lovasz@gmx.de.

PÜNKÖSDI BIBLIAOLVASÁS
TÖBB NYELVEN
2012. MÁJUS 28. 14 ÓRÁTÓL
(PÜNKÖSDHÉTFŐ)
A DEÁK TÉRI EVANGÉLIKUS TEMPLOM
LÉPCSŐJÉN

A Bibliából hagyományosan gyülekezeti tagok, gimnazisták, egyetemisták, ismert közéleti személyiségek, művészek, sportolók olvasnak fel.

TÉMA:
„ISTEN IGAZSÁGA
és a társadalmi igazságosság”

18 órától zenés ökumenikus istentisztelet a Deák téri templomban

Református Kisebbségi Kulturális Központ | Magyar Bibliatanulmányozó Alapítvány | Kálvin Kiadó | Luther Kiadó

Reménység fesztivál

Már csak néhány nap választ el bennünket 2012 legnagyobb szabású és legnagyobb hatású keresztzén rendezvényétől, a Reménység fesztiváltól.

Sok ezren imádkoznak. Több ezren készítik elő a rendezvényt. Reményeink szerint estéről estére a két helyszínen közel 15 000 ember fogja hallani az evangéliumot énekeken, szép zenén és biznyságtételeken keresztül.

Baptista gyülekezeteink nagy része megmozdult. Imádságom és reményem az, hogy nem hívó barátainkat is el tudjuk hozni, akik közül sokan elindulnak Jézus Krisztus felé.

Kéréssem pedig a testvérekhez az, hogy a fesztivál után legyünk készek megkeresni, befogadni és támogatni

az Istent kereső embereket, érkezzenek bármiféle háttérből is.

Az Isten országa még nem telt be! Gyülekezeteink nem teljeselek azok nélkül, akiket Isten ránk akar bízni, és akikkel erősebbé akarja tenni közösségeinket.

Kérem azokat a testvéreket, akik nem tudnak eljönni a fesztiválra, hogy imádkozzanak áldásért, áttörésért, az igehirdetőkért, a lelki tanácsadókért, a buszsofőrökért, a tolmácsokért, az énekesek, zenészek és a főszervezők szolgálataért! Mindenkiért!

Köszönöm, köszönjük!

Papp János
egyházelnök

Itt az idő

Tavaly szeptember 20-án volt a Reménység fesztivál hivatalos bejelentő rendezvénye az Európa hajón. Ezen az összejövetelen **Viktor Hamm**, fesztiválgazgató a 2Kor 6,2-t idézve elmondta, hogy „*íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja!*” Azért imádkozunk hónapok óta különböző felekezetű hívők, hogy ezek az idők eljőjenek Magyarországra!

Itt az ideje, hogy gyülekezeteink újra felébredjenek! Hogy felismerjük, kik vagyunk, mi a feladatunk, hogy a világi érvényesülés és a megélhetési gondjai miatti harcunk mellett, vagy azt félretéve, végre Isten országáért dobogjon a szívünk. Akik részt vettek **Billy Graham** 1977-es, 85-ös vagy 89-es evangelizációján, elmondták, hogy a programok után megpezdült a gyülekezeti élet is. Ezt várjuk az idei fesztiváltól is.

Itt az ideje az evangélium hirdetésének! Annak idején a diktatúra éveiben megfélemlítések között élt Isten népe az országban. Felszabadító erővel hatott a bátor igehirdetés a hívők szolgálatára. Újból elkezdtek hívogatni, biznyságot tenni ismerőseiknek. Ma a legnagyobb problémánk a közöny. Leterheltek vagyunk, és örülünk, ha hétvégén részt tudunk venni a gyülekezeti programokon, de arra már nincs erőnk és bátorságunk, hogy szolgáljunk a hitetlenek felé. Szükségünk van arra, hogy Isten Szentlelke újból megérintse szívünket. A fesztivál pünkösdi után egy héttel kerül megrendezésre. Kívánom, hogy az idei ünnepeken mindannyian megteljen Szentlélekkel és tüsszel! Ahogyan

Urunk mondta mennybemenetelekor: „erőt kaptok, amikor eljön hozzatok a Szentlélek, és tanúim lesztek...” Itt van az ideje tehát annak, hogy a Szentlélek újból teret kapjon életünkben, s kiszorítson minden hitetlenséget és bűnt!

Itt az idő az összefogásra! Még kis közösségünket is megosztják teológiai különbségek, személyes ambíciók, rendezetlen bűnök. Még inkább igaz ez a felekezetek közötti kapcsolatainkra. Hiszem, hogy nem kedves ez az Úrnak, ő oda küld áldást, ahol a testvérek egyetértésben élnek. Meg kell tértünk önigazságunkból, gögösségünk, hogy ne akadályai, hanem eszközei lehessünk Istennek! Még sohasem tapasztaltam ekkora egységet különböző felekezetű hívők között, mint az előkészületek során. Remélem, hogy ez a folyamat nem ér véget a fesztivállal.

Itt a reménység ideje. Nem véletlen, hogy az idei evangelizáció már címében is a reménységet közvetíti. Sok panaszkodást, zúgolódást hallunk anyagi körülményeink, politikai döntések, munkanélküliség, erkölcsi romlottság, gyülekezeteink állapota és még sorolhatnám, mi miatt. Gyakran még mi hívők is borúsán látjuk a jelenünket és a jövőnket. Kell, hogy újból felragyogjon előttünk az igazi reménység, s hittel tekintsünk életünkre, körülményeinkre!

Hívlak tehát benneteket, gyertek el a Reménység fesztiválra! Imádkozzatok az áldásokért, hozzátok el barátaitokat, s tapasztaljátok meg újból Isten kegyelmét és erejét!

Merényi Zoltán